

Schengenská prováděcí úmluva

konsolidované znění k 5.4.2010

OAMP MV

Vysvětlivky k formální úpravě :

Standardní písmo	Původní ustanovení Schengenské prováděcí úmluvy (SPÚ), která jsou platná a aplikovatelná (k 5.4.2010)
Tučné písmo	Novelizovaná ustanovení SPÚ v platném znění
Šedé písmo	Ustanovení, která jsou ke dni 5.4.2010 platná, ale která budou nahrazena novou (již schválenou) právní úpravou k datu, které je známo a uvedeno v příslušné poznámce pod čarou.
Malé tučné písmo	Novelizovaná ustanovení SPÚ, která ještě nejsou aplikovatelná
Zmenšené šedé písmo	Zrušená ustanovení
<i>Zmenšené šedé písmo - kurzíva</i>	Ustanovení, která nejsou aplikovatelná, protože byla překonána pozdější právní úpravou, přestože nebyla formálně zrušena

Podrobnosti k jednotlivým změnám jsou uvedeny v poznámkách pod čarou.

ÚMLUVA K PROVEDENÍ SCHENGENSKÉ DOHODY

ze dne 14. června 1985

mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích

BELGICKÉ KRÁLOVSTVÍ, SPOLKOVÁ REPUBLIKA NĚMECKO, FRANCOUZSKÁ REPUBLIKA, LUCEMBURSKÉ VELKOVÉVODSTVÍ a NIZOZEMSKÉ KRÁLOVSTVÍ (dále jen „smluvní strany“),

VYCHÁZEJÍCE z Schengenské dohody o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, uzavřené dne 14. června 1985,

ROZHODNUTY uskutečnit záměr vyjádřený v této úmluvě dosáhnout zrušení kontrol pohybu osob na společných hranicích a usnadnit přepravu a pohyb zboží,

VZHLEDEM K TOMU, že Smlouva o založení Evropských společenství doplňuje Jednotným evropským aktem stanoví, že vnitřní trh zahrnuje prostor bez vnitřních hranic,

VZHLEDEM K TOMU, že účel sledovaný smluvními stranami se shoduje s tímto cílem, aniž by byla dotčena opatření, která budou přijata k provedení Smlouvy,

VZHLEDEM K TOMU, že dosažení tohoto záměru vyžaduje řadu vhodných opatření a úzkou spolupráci smluvních stran,

SE DOHODLY NA TĚCHTO USTANOVENÍCH:

HLAVA I

DEFINICE

Článek 1

Pro účely této úmluvy se rozumí:

vnitřními hranicemi: společné pozemní hranice smluvních stran, jakož i jejich letiště pro vnitřní lety a jejich námořní přístavy pro pravidelná trajektová spojení výlučně z přístavů a do přístavů na území smluvních stran, bez přerušení plavby v přístavech mimo toto území;

vnějšími hranicemi: hranice smluvních stran na zemi a na moři, jakož i letiště a námořní přístavy, pokud nejsou vnitřními hranicemi;

vnitřním letem: veškeré lety výhradně z území nebo na území smluvních stran bez přistání na území třetího státu;

třetím státem: stát, který není smluvní stranou;

cizincem: jakákoli osoba, která není státním příslušníkem členských států Evropských společenství;

cizincem vedeným jako osoba, které má být odepřen vstup: jakýkoli cizinec, který je podle článku 96 veden jako osoba, které má být odepřen vstup, v Schengenském informačním systému;

hraničním přechodem: jakýkoli přechod určený příslušnými orgány pro překračování vnějších hranic;

hraniční kontrolou: kontrola na hranicích, která se provádí výhradně z důvodu zamýšleného překročení hranice, bez ohledu na jakékoli jiné důvody;

dopravcem: jakákoli fyzická nebo právnická osoba, která profesionálně zajišťuje přepravu osob vzdušnou, námořní nebo pozemní cestou;

povolením k pobytu: povolení jakékoli povahy vydávané smluvní stranou, které opravňuje k pobytu na jejím území. Tato definice nezahrnuje dočasné přijetí k pobytu na území smluvní strany za účelem vyřízení žádosti o azyl nebo žádosti o povolení k pobytu;

žádostí o azyl: žádost podaná cizincem písemně, ústně nebo jiným způsobem na vnější hranici nebo na území smluvní strany s cílem získat postavení uprchlíka podle Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967 a s cílem získat v tomto postavení právo pobytu;

žadatelem o azyl: cizinec, který ve smyslu této úmluvy podal žádost o azyl, o které dosud nebylo pravomocně rozhodnuto;

projednáním žádosti o azyl: soubor řízení k posouzení žádosti o azyl, k rozhodnutí o ní a k přijetí opatření k provedení pravomocných rozhodnutí o žádosti o azyl, s výjimkou určení smluvní strany, která je na základě této úmluvy příslušná k vyřízení žádosti o azyl.

HLAVA II

ZRUŠENÍ KONTROL NA VNITŘNÍCH HRANICÍCH A POHYB OSOB

KAPITOLA 1¹

PŘEKRAČOVÁNÍ VNITŘNÍCH HRANIC

Článek 2

1. Vnitřní hranice je možné překračovat na jakémkoli místě, aniž by se prováděla kontrola osob.
2. Vyžaduje-li to však veřejný pořádek nebo bezpečnost státu, může smluvní strana po konzultaci ostatních smluvních stran rozhodnout, že na vnitřních hranicích budou po omezenou dobu prováděny vnitrostátní kontroly přiměřené dané situaci. Vyžaduje-li veřejný pořádek nebo bezpečnost státu okamžité jednání, přijme dotyčná smluvní strana nezbytná opatření a co možná nejdříve o tom uvědomí ostatní smluvní strany.
3. Zrušení kontrol osob na vnitřních hranicích se nedotkne použití článku 22, ani výkonu policejních pravomocí orgány příslušnými na základě právních předpisů smluvní strany na jejím celém území, ani povinnosti týkající se držení, nošení a předkládání dokladů a potvrzení stanovených právními předpisy této smluvní strany.
4. Kontroly zboží se provádějí podle odpovídajících ustanovení této úmluvy.

KAPITOLA 2

PŘEKRAČOVÁNÍ VNĚJŠÍCH HRANIC

Článek 3

1. Vnější hranice je možné v zásadě překračovat pouze na hraničních přechodech a ve stanovené provozní době. Podrobnosti, jakož i výjimky a způsoby malého pohraničního styku a předpisy použitelné pro zvláštní kategorie námořní dopravy, jako jsou rekreační plavby a pobřežní rybolov, stanoví výkonný výbor.
2. Smluvní strany se zavazují zavést sankce proti nepovolenému překračování vnějších hranic mimo hraniční přechody a mimo stanovenou provozní dobu.

Článek 4

1. Smluvní strany zaručí, že od roku 1993 se cestující letů ze třetích států, kteří přestupují na vnitřní lety, podrobí při vstupu předem kontrole osob a kontrole příručních zavazadel na letišti při příletu ze třetího státu. Cestující vnitřního letu, kteří přestupují na let do třetích států, se při vycestování předem podrobí kontrole osob a kontrole příručních zavazadel na letišti při odletu do třetího státu.
2. Smluvní strany přijmou nezbytná opatření, aby bylo možné provádět kontroly v souladu s odstavcem 1.
3. Kontrola zavazadel podaných k přepravě není odstavci 1 a 2 dotčena; provádí se buď na cílovém letišti, nebo na výchozím letišti.
4. Až do dne, který je uveden v odstavci 1, jsou letiště, odchylně od definice vnitřních hranic, považována pro vnitřní lety za vnější hranice.

Článek 5

1. Pro pobyt, který netrvá déle než tři měsíce, může být cizinci povolen vstup na území smluvních stran, pokud splňuje tyto podmínky:

¹ Články 2 až 8 byly zrušeny nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 562/2006 ze dne 15. března 2006, kterým se stanoví kodex Společenství o pravidlech upravujících přeshraniční pohyb osob (Schengenský hraniční kodex), a to ke dni 13.10.2006.

- a) má jeden nebo více platných dokladů umožňujících překročení hranice, které stanoví výkonný výbor;
- b) má platné vízum, je-li požadováno;
- c) případně předloží doklady, které prokážou účel a podmínky předpokládaného pobytu, a má zajištěny dostatečné prostředky pro obživu jak na dobu předpokládaného pobytu, tak na návrat do země původu nebo na průjezd do třetího státu, ve kterém je zaručeno jeho přijetí, nebo je schopen si tyto prostředky legálním způsobem opatřit;
- d) není veden jako osoba, které má být odepřen vstup;
- e) nepředstavuje nebezpečí pro veřejný pořádek, bezpečnost státu nebo mezinárodní vztahy některé ze smluvních stran.

2. Cizinci, který nesplňuje všechny tyto podmínky, musí být vstup na území smluvních stran odepřen, ledaže smluvní strana pokládá z humanitárních důvodů nebo z důvodů národního zájmu nebo na základě mezinárodních závazků za nezbytné se od této zásady odchýlit. V tom případě bude přijetí omezeno na území dotyčné smluvní strany, která o tom musí uvědomit ostatní smluvní strany.

Zvláštní ustanovení azylového práva a článek 18 nejsou dotčeny.

3. Cizinci, který je držitelem povolení k pobytu vydaného jednou ze smluvních stran, zpětného víza uděleného jednou ze smluvních stran, nebo je-li to nezbytné, obou dokladů, je povolen průjezd, pokud není uveden na vnitrostátním seznamu osob, kterým má být odepřen vstup, vedeném smluvní stranou, na jejíž vnější hranici vstup požaduje.

Článek 6

1. Přeshraniční pohyb na vnějších hranicích podléhá kontrole příslušných orgánů. Kontrola se provádí podle jednotných zásad v rámci pravomocí každého státu a vnitrostátních právních předpisů s ohledem na zájmy všech smluvních stran a pro území smluvních stran.

2. Jednotnými zásadami ve smyslu odstavce 1 se rozumí:

a) Kontrola osob zahrnuje nejen ověření cestovních dokladů a dalších podmínek pro vstup, pobyt, práci a vycestování, ale i zjištění a předcházení ohrožení bezpečnosti státu a veřejného pořádku smluvních stran. Kontrola se vztahuje rovněž na vozidla a věci osob překračujících hranici. Každá smluvní strana provádí kontrolu podle svých vnitrostátních právních předpisů, zejména pokud jde o osobní prohlídku.

b) Všechny osoby se musí podrobit nejméně jedné kontrole, která na základě předložených cestovních dokladů umožní zjištění jejich totožnosti.

c) Cizinci podléhají při vstupu důkladné kontrole ve smyslu písmene a).

d) Při vycestování se provádějí kontroly, které jsou nezbytné v zájmu všech smluvních stran podle cizineckého práva a pro potřeby zjištění a předcházení ohrožení bezpečnosti státu a veřejného pořádku smluvních stran. Tato kontrola se v každém případě provádí u cizinců.

e) Není-li možné tyto kontroly provést z důvodu zvláštních okolností, je třeba stanovit priority. Přitom má kontrola pohybu na vstupu v zásadě přednost před kontrolou při vycestování. **Pokud z důvodu výjimečných a nepředvídaných okolností vyžadujících přijetí okamžitých opatření nelze tyto kontroly provádět, musí být stanoveny priority. V tomto případě mají kontroly na vstupu obecně přednost před kontrolami na výstupu.**²

² Ustanovení článku 6 odst. 2 písm. e) bylo změněno nařízením Rady (ES) č. 2133/2004 ze dne 13. prosince 2004, kterým se příslušným orgánům členských států ukládá povinnost systematicky opatřovat otiskem razítka cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí při překročení vnějších hranice členských států a který se k tomuto účelu mění prováděcí úmluva. Tato novela vstoupila v platnost 1.1.2005 (zrušena ke dni 13.10.2006).

3. Příslušné orgány střeží pomocí hlídek vnější hranice mimo hraniční přechody; rovněž střeží hraniční přechody mimo jejich obvyklou provozní dobu. Tato kontrola se provádí takovým způsobem, aby se nevytvářel podnět k obcházení kontrol na hraničních přechodech. Způsoby ostrahy případně stanoví výkonný výbor.

4. Smluvní strany se zavazují, že k provádění kontrol a ostrahy vnějších hranic poskytnou dostatečný počet vhodných pracovníků.

5. Na vnějších hranicích se provádí kontrola na stejné úrovni.

Článek 6a³

Cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a) jsou při vstupu a výstupu systematicky opatřovány otiskem razítka.

Článek 6b

1. Není-li cestovní doklad státního příslušníka třetí země opatřen otiskem vstupního razítka, mohou příslušné vnitrostátní orgány předpokládat, že držitel nesplňuje nebo přestal splňovat podmínky délky pobytu platné v dotyčném členském státě-

2. Tuto domněnku je možné vyvrátit, pokud státní příslušník třetí země jakýmkoli způsobem věrohodně prokáže, například jízdenkou či letenkou nebo důkazem o své přítomnosti mimo území členských států, že dodržel podmínky týkající se délky krátkodobého pobytu. V těchto případech,

a) pokud se státní příslušník třetí země nachází na území některého z členských států, které uplatňují schengenské *acquis* v plném rozsahu, vyznačí příslušné orgány v cestovním dokladu státního příslušníka třetí země, v souladu s vnitrostátním právem a praxí, datum a místo překročení vnější hranice některého z těchto členských států touto osobou;

b) pokud se státní příslušník třetí země nachází na území některého z členských států, v jehož případě nebylo učiněno rozhodnutí uvedené v čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení z roku 2003, vyznačí příslušné orgány v cestovním dokladu státního příslušníka třetí země, v souladu s vnitrostátním právem a praxí, datum a místo překročení vnější hranice tohoto členského státu;

c) kromě vyznačení údajů podle písmen a) a b) může být dotyčnému státnímu příslušníkovi třetí země vydán tiskopis uvedený v příloze;

d) členské státy se navzájem informují o svých vnitrostátních postupech vyznačování údajů podle tohoto článku a rovněž o nich uvědomí Komisi a sekretariát Rady.

3. Není-li domněnka podle odstavce 1 vyvrácena, mohou příslušné orgány státního příslušníka třetí země z území dotyčných členských států vyhostit.

Článek 7

Smluvní strany si za účelem účinného provádění kontrol a ostrahy navzájem pomáhají a úzce a trvale spolupracují. Vyměňují si zejména všechny související a důležité informace s výjimkou osobních údajů a s výhradou odchýlných ustanovení této úmluvy harmonizují v rámci možností pokyny pro orgány pověřené kontrolou a podporují jednotný výcvik a vzdělávání pracovníků provádějících kontroly. Tato spolupráce může mít podobu výměny styčných úředníků.

Článek 8

Výkonný výbor přijímá nezbytná rozhodnutí o praktických podrobnostech uplatňování kontroly a ostrahy hranic.

³ Články 6a a 6b byly doplněny nařízením Rady (ES) č. 2133/2004 ze dne 13. prosince 2004, kterým se příslušným orgánům členských států ukládá povinnost systematicky opatřovat otiskem razítka cestovní doklady státních příslušníků třetích zemí při překročení vnějších hranic členských států a který se k tomuto účelu mění prováděcí úmluva. Tato novela vstoupila v platnost 1.1.2005 (zrušena ke dni 13.10.2006).

KAPITOLA 3

VÍZA

Oddíl 1

Krátkodobá víza⁴

Článek 9

1. Smluvní strany se zavazují k přijetí společné politiky pro pohyb osob, a zejména pro režim víz. K tomuto účelu si vzájemně poskytují pomoc. Smluvní strany se zavazují usilovat vzájemnou dohodou o harmonizaci vízové politiky.

2. Pro třetí státy, jejichž příslušníci podléhají režimu víz společnému v okamžiku podpisu nebo po podpisu této úmluvy všem smluvním stranám, může být tento režim změněn pouze vzájemnou dohodou všech smluvních stran. Smluvní strana se může výjimečně odchýlit od společného režimu víz vůči třetímu státu z naléhavých důvodů vnitrostátní politiky, které vyžadují neodkladné rozhodnutí. Předem však musí konzultovat ostatní smluvní strany a ve svém rozhodnutí musí brát v úvahu jejich zájmy, jakož i důsledky tohoto rozhodnutí.

Článek 10

1. Zavádí se jednotné vízum platné pro území všech smluvních stran. Toto vízum, jehož platnost upravuje článek 11, může být uděleno pro pobyt nejvýše na dobu tří měsíců.

2. Až do zavedení tohoto víza smluvní strany uznávají svá vnitrostátní víza, pokud jsou udělována na základě společných podmínek a kritérií stanovených v rámci odpovídajících ustanovení této kapitoly.

3. Odchylně od odstavců 1 a 2 si každá smluvní strana vyhrazuje právo omezit územní platnost víza podle společných podmínek stanovených v rámci odpovídajících ustanovení této kapitoly.

Článek 11

1. Vízem zavedeným podle článku 10 může být:

a) vízum platné pro jeden nebo několik vstupů, přičemž doba nepřetržitého pobytu ani celková doba po sobě následujících pobytů nesmí přesáhnout tři měsíce během půl roku ode dne prvního vstupu;

b) průjezdní vízum, které opravňuje držitele, aby jednou, dvakrát nebo výjimečně vícekrát cestoval přes území smluvních stran na území třetího státu, přičemž doba průjezdu nesmí překročit pět dní.

2. Odstavec 1 nebrání smluvní straně, aby v případě potřeby v průběhu zmíněného půl roku udělila další vízum, jehož platnost bude omezena na její území.

Článek 12

1. Jednotné vízum zavedené v čl. 10 odst. 1 udělují diplomatické mise a konzulární úřady smluvních stran a případně orgány smluvních stran určené podle článku 17.

2. K udělení tohoto víza je v zásadě příslušná ta smluvní strana, na jejímž území je hlavní cíl cesty. Pokud nelze tento cíl určit, přísluší udělení víza v zásadě diplomatické misi nebo konzulárnímu úřadu smluvní strany prvního vstupu.

3. Výkonný výbor upřesní podrobnosti uplatňování, a zejména kritéria určování hlavního cíle cesty.

⁴ Články 9 až 17 se zrušují nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 810/2009 ze dne 13. července 2009 o kodexu Společenství o vízech (Vízový kodex), a to ke dni 5.4.2010.

Článek 13

1. Vízum nesmí být uděleno do neplatného cestovního dokladu.
2. Doba platnosti cestovního dokladu musí být delší než doba platnosti víza, přičemž je třeba brát v úvahu lhůtu pro použití víza. Musí cizinci umožnit návrat do jeho země původu nebo vstup do třetí země.

Článek 14

1. Vízum nesmí být uděleno do cestovního dokladu, jestliže tento cestovní doklad není platný v žádné ze smluvních stran. Je-li cestovní doklad platný jen pro jednu nebo pro několik smluvních stran, bude udělované vízum omezeno na tuto smluvní stranu nebo tyto smluvní strany.
2. Pokud jedna nebo několik smluvních stran neuznává cestovní doklad za platný, lze vízum udělit formou povolení, které vízum nahradí.

Článek 15

Víza podle článku 10 mohou být v zásadě udělována, pouze pokud cizinec splňuje podmínky vstupu uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), c), d) a e).

Článek 16

Pokládá-li některá ze smluvních stran za nezbytné odchytil se z některého z důvodů uvedených v čl. 5 odst. 2 od zásady vymezené v článku 15 a udělit vízum cizinci, který nesplňuje všechny podmínky vstupu uvedené v čl. 5 odst. 1, bude platnost tohoto víza omezena na území této smluvní strany, která o tom musí uvědomit ostatní smluvní strany.

Článek 17

1. Výkonný výbor přijme společná pravidla pro přezkum žádostí o udělení víza, dbá na jejich řádné uplatňování a přizpůsobuje je novým situacím a okolnostem.
2. Kromě toho výkonný výbor upřesní případy, ve kterých udělení víza závisí na konzultaci ústředního orgánu dotyčné smluvní strany a popřípadě na konzultaci ústředních orgánů ostatních smluvních stran.
3. Výkonný výbor přijme mimo jiné nezbytná rozhodnutí týkající se těchto bodů:
 - a) cestovní doklady, do nichž lze udělit vízum;
 - b) orgány pověřené udělováním víz;
 - c) podmínky udělování víz na hranici;
 - d) forma, obsah, doba platnosti víz a poplatky za jejich udělení;
 - e) podmínky prodloužení a odmítnutí víz uvedených v písmenech c) a d) s ohledem na zájmy všech smluvních stran;
 - f) podrobnosti omezování územní platnosti víz;
 - g) zásady pro vypracování společného seznamu cizinců, kterým má být odepřen vstup, aniž je dotčen článek 96.

Oddíl 2

Dlouhodobá víza

Článek 18⁵

Víza pro pobyt delší než tři měsíce jsou vnitrostátní víza udělována jednou ze smluvních stran podle jejích vnitrostátních právních předpisů. Toto vízum opravňuje držitele k průjezdu přes území ostatních smluvních stran až na území smluvní strany, která vízum udělila, ledaže držitel nesplňuje podmínky vstupu uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), d) a e) nebo je uveden na vnitrostátním seznamu osob, jimž má být odepřen vstup, smluvní strany, přes jejíž území požaduje průjezd.

Víza pro pobyt delší než tři měsíce jsou vnitrostátní víza udělována jedním z členských států podle jeho vnitrostátních právních předpisů. Toto vízum na dobu, která nepřesahuje tři měsíce od jeho počátečního dne platnosti, platí současně jako jednotné krátkodobé vízum, pokud bylo uděleno v souladu s obecnými podmínkami a kritérii přijatými podle nebo na základě odpovídajících ustanovení kapitoly 3 oddílu 1 a pokud jeho držitel splňuje podmínky vstupu uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), c), d) a e). Jinak toto vízum opravňuje držitele pouze k průjezdu přes území ostatních členských států až na území členského státu, který vízum udělil, ledaže držitel nesplňuje podmínky vstupu uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), d) a e), nebo je uveden na vnitrostátním seznamu osob, jimž má být odepřen vstup, členského státu, přes jehož území požaduje průjezd.

KAPITOLA 4

PODMÍNKY PRO POHYB CIZINCŮ

Článek 19

1. Cizinci, kteří jsou držiteli jednotného víza a řádně vstoupili na území jedné ze smluvních stran, se mohou po dobu platnosti víza volně pohybovat na území všech smluvních stran, pokud splňují podmínky vstupu uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), c), d) a e).

2. *Dokud nebude zavedeno jednotné vízum, mohou se cizinci, kteří jsou držiteli víza uděleného jednou ze smluvních stran a kteří řádně vstoupili na území jedné ze smluvních stran, volně pohybovat na území všech smluvních stran po dobu platnosti víza, nejvýše však tři měsíce ode dne prvního vstupu, pokud splňují podmínky vstupu uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), c), d) a e).*⁶

3. Odstavce 1 a 2 se nepoužijí pro víza, jejichž platnost je územně omezena v souladu s kapitolou 3 této hlavy.

4. Tento článek se uplatňuje, aniž je dotčen článek 22.

⁵ Článek 18 byl změněn nařízením Rady (ES) č. 1091/2001 ze dne 28. května 2001 o volném pohybu s dlouhodobým vízem. Novela vstoupila v platnost 7.6.2001.

⁶ Ustanovení článku 19 odst. 2 je překonané v důsledku přijetí nařízení Rady (ES) č. 1683/95 ze dne 29.5.1995, kterým se stanoví jednotný vzor víz.

Článek 20

1. Cizinci, kteří nepodléhají vízové povinnosti, se mohou volně pohybovat na území smluvních stran po dobu nejvýše tří měsíců během období šesti měsíců ode dne prvního vstupu, pokud splňují podmínky vstupu uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), c), d) a e).
2. Odstavec 1 se nedotýká práva jednotlivých smluvních stran prodloužit pobyt cizince na svém území na dobu delší než tři měsíce ve výjimečných případech nebo při uplatňování ustanovení dvoustranné dohody, která byla uzavřena již před vstupem v platnost této úmluvy.
3. Tento článek se uplatňuje, aniž je dotčen článek 22.

Článek 21

1. Cizinci, kteří jsou držiteli platného povolení k pobytu vydaného jednou ze smluvních stran, se mohou na základě tohoto dokladu, jakož i platného cestovního dokladu volně pohybovat na území ostatních smluvních stran po dobu nejvýše tří měsíců, pokud splňují podmínky vstupu uvedené v čl. 5 odst. 1 písm. a), c) a e) a pokud nejsou uvedeni na vnitrostátním seznamu osob, jimž má být odepřen vstup na území dotyčné smluvní strany.
2. Odstavec 1 se vztahuje i na cizince, kteří jsou držiteli dočasného povolení k pobytu vydaného jednou ze smluvních stran a cestovního dokladu vydaného touto smluvní stranou.
3. Smluvní strany předají výkonnému výboru seznam dokladů, které ve smyslu tohoto článku vydávají jako povolení k pobytu nebo dočasné povolení k pobytu a jako cestovní doklad.
4. Tento článek se uplatňuje, aniž je dotčen článek 22.

Článek 22

1. Cizinci, kteří řádně vstoupili na území jedné ze smluvních stran, jsou povinni se za podmínek stanovených každou smluvní stranou ohlásit u příslušných orgánů smluvní strany, na jejíž území vstoupí. Toto ohlášení lze provést podle volby každé smluvní strany buď při vstupu, nebo ve lhůtě tří pracovních dnů ode dne vstupu ve vnitrozemí smluvní strany, do které vstoupili.
2. Cizinci s bydlištěm na území některé smluvní strany, kteří vstoupí na území druhé smluvní strany, podléhají ohlašovací povinnosti podle odstavce 1.
3. Každá smluvní strana stanoví výjimky z odstavců 1 a 2 a sdělí je výkonnému výboru.

Článek 23⁷

1. Cizinec, který nesplňuje nebo přestane splňovat podmínky pro krátkodobý pobyt platné na území jedné ze smluvních stran, musí v zásadě neprodleně opustit území smluvních stran.

⁷ Články 23 a 24 byly nahrazeny směrnicí Evropského parlamentu a Rady 115/2008 ze dne 16. prosince 2008 o společných normách a postupech v členských státech při navrácení neoprávněně pobývajících státních příslušníků třetích zemí. Členské státy uvedou v účinnost právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnici do 24. prosince 2010.

2. Cizinec, který je držitelem platného povolení k pobytu nebo dočasného povolení k pobytu, které byly uděleny jinou smluvní stranou, musí neprodleně vycestovat na území této smluvní strany.

3. Nevycestuje-li tento cizinec dobrovolně nebo je-li možné předpokládat, že k tomuto vycestování nedojde, nebo je-li okamžité vycestování cizince nutné z důvodů bezpečnosti státu nebo veřejného pořádku, musí být z území smluvní strany, na kterém byl zadržen, vyhoštěn za podmínek stanovených vnitrostátními právními předpisy této smluvní strany. Není-li vyhoštění podle vnitrostátních právních předpisů přípustné, může dotyčná smluvní strana cizinci pobyt na svém území povolit.

4. Dotyčný cizinec může být vyhoštěn do své země původu nebo do jakéhokoli jiného státu, ve kterém je jeho přijetí možné, zejména na základě odpovídajících ustanovení dohod o zpětném přebírání uzavřených smluvními stranami.

5. Odstavcem 4 nejsou dotčeny vnitrostátní právní předpisy týkající se azylového práva, uplatňování Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967, ani odstavec 2 tohoto článku a čl. 33 odst. 1 této úmluvy.

Článek 24

S výhradou vhodných praktických hledisek a podrobností vymezených výkonným výborem vyrovnávají smluvní strany mezi sebou finanční rozdíly, které mohou vyplývat z povinnosti vyhoštění podle článku 23, pokud toto vyhoštění nemůže být provedeno na náklady cizince.

KAPITOLA 5

POVOLENÍ K POBYTU A ZÁZNAM O OSOBĚ, KTERÉ MÁ BÝT

ODEPŘEN VSTUP

Článek 25

1. Má-li smluvní strana v úmyslu vydat povolení k pobytu cizinci, který je veden v seznamech osob, kterým má být odepřen vstup, konzultuje předem smluvní stranu, která záznam pořídila, a přihlíží k jejím zájmům; povolení k pobytu bude vydáno pouze ze závažných důvodů, zejména humanitárních nebo z důvodů vyplývajících z mezinárodních závazků.

Je-li povolení k pobytu vydáno, zruší smluvní strana, která záznam pořídila, tento záznam, může však dotyčného cizince zapsat do vnitrostátního seznamu osob, kterým má být odepřen vstup.

2. Vyjde-li najevo, že cizinec, který je držitelem platného povolení k pobytu vydaného jednou ze smluvních stran, je veden v seznamech osob, kterým má být odepřen vstup, konzultuje smluvní strana, která záznam pořídila, smluvní stranu, která vydala povolení k pobytu, s cílem zjistit, zda existují dostatečné důvody k odnětí povolení k pobytu.

Není-li povolení k pobytu odňato, zruší smluvní strana, která záznam pořídila, tento záznam, může však dotyčného cizince zapsat do vnitrostátního seznamu osob, kterým má být odepřen vstup.

KAPITOLA 6

DOPLŇUJÍCÍ OPATŘENÍ

Článek 26⁸

1. S výhradou závazků, které pro ně vyplývají ze Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967, se smluvní strany zavazují, že do svých vnitrostátních právních předpisů zahrnou tato pravidla:

a) Je-li cizinci odepřen vstup na území jedné ze smluvních stran, je dopravce, který dopravil cizince vzdušnou, námořní nebo pozemní cestou na vnější hranici, povinen znovu se ho neprodleně ujmout. Na žádost orgánů provádějících ochranu hranic musí dopravce dopravit cizince do třetího státu, ze kterého jej přepravil, do třetího státu, který vystavil cestovní doklad, se kterým cizinec cestoval, nebo do kteréhokoli třetího státu, ve kterém je zaručeno jeho přijetí.

b) Dopravce je povinen přijmout všechna opatření nezbytná k tomu, aby se ujistil, že cizinec přepravovaný vzdušnou nebo námořní cestou má cestovní doklady požadované pro vstup na území smluvních stran.

2. S výhradou závazků vyplývajících ze Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967 a v souladu se svým ústavním právem se smluvní strany zavazují, že zavedou sankce proti dopravcům, kteří vzdušnou nebo námořní cestou přepraví ze třetího státu na jejich území cizince, kteří nemají náležité cestovní doklady.

3. Ustanovení odst. 1 písm. b) a odstavce 2 se použijí pro dopravce, kteří přepravují skupiny osob na mezinárodních pravidelných autobusových linkách, s výjimkou pohraničního styku.

Článek 27

1. Smluvní strany se zavazují, že zavedou odpovídající sankce proti osobám, které z výtěžných důvodů pomáhají nebo se snaží pomoci cizinci ke vstupu nebo pobytu na území některé smluvní strany v rozporu s jejími právními předpisy týkajícími se vstupu a pobytu cizinců.⁹

2. Získá-li smluvní strana informace o skutečnostech uvedených v odstavci 1, které představují porušení právních předpisů druhé smluvní strany, uvědomí ji o tom.

3. Smluvní strana, která z důvodu porušení svých právních předpisů požádá druhou smluvní stranu, aby postihla skutečnosti uvedené v odstavci 1, musí doložit prostřednictvím úředního oznámení nebo potvrzení příslušných orgánů, která její právní ustanovení byla porušena.¹⁰

⁸ Článek 26 je doplněn směrnicí Rady 2001/51/ES ze dne 28. června 2001, kterou se doplňuje článek 26 Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985.

⁹ Ustanovení článku 27 odst. 1 bylo zrušeno směrnicí Rady 2002/90/ES ze dne 28. listopadu 2002, kterou se definuje napomáhání k nepovolenému vstupu, přechodu a pobytu, a to ke dni 5.12.2004.

¹⁰ Ustanovení článku 27 odst. 2 a 3 bylo zrušeno rámcovým rozhodnutím Rady 2002/946/SVV ze dne 28. listopadu 2002 o posílení trestního rámce s cílem zabránit napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu, a to ke dni 5.12.2004.

KAPITOLA 7

PŘÍSLUŠNOST K PROJEDNÁVÁNÍ ŽÁDOSTÍ O AZYL¹¹

Článek 28

Smluvní strany potvrzují své závazky vyplývající ze Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967, aniž by jakkoli omezovaly územní působnost těchto aktů, jakož i svůj závazek spolupracovat při uplatňování těchto nástrojů s úřadem Vysokého komisaře OSN pro uprchlíky.

Článek 29

1. Smluvní strany se zavazují, že projednají každou žádost o azyl podanou cizincem na území některé z nich.

2. Tato povinnost neznamená pro smluvní stranu, že musí žadateli o azyl ve všech případech povolit vstup na své území nebo pobyt na svém území.

Každá smluvní strana si vyhrazuje právo na základě svých vnitrostátních předpisů a v souladu se svými mezinárodními závazky žadatele o azyl vrátit nebo ho vyhostit do třetího státu.

3. Bez ohledu na to, které smluvní straně cizinec podá žádost o azyl, je k projednání žádosti příslušná pouze jedna smluvní strana. Tato smluvní strana je určena podle kritérií uvedených v článku 30.

4. Aniž je dotčen odstavec 3, vyhrazuje si každá smluvní strana právo zajistit projednání žádosti o azyl ze zvláštních důvodů vyplývajících zejména z vnitrostátních právních předpisů, i když je na základě této úmluvy k projednání žádosti příslušná druhá smluvní strana.

Článek 30

1. Smluvní strana příslušná k projednání žádosti o azyl se určí takto:

a) Pokud některá smluvní strana udělila žadateli o azyl jakýkoli druh víza nebo vydala jakýkoli druh povolení k pobytu, je k projednání žádosti o azyl příslušná tato smluvní strana. Pokud bylo vízum uděleno na základě povolení jiné smluvní strany, je k projednání příslušná smluvní strana, která udělila povolení.

b) Pokud žadateli o azyl udělilo jakýkoli druh víza nebo vydalo jakýkoli druh povolení k pobytu více smluvních stran, je k projednání příslušná ta smluvní strana, jejíž vízum nebo povolení k pobytu má nejdelší dobu platnosti.

c) Dokud žadatel o azyl neopustí území smluvních stran, trvá příslušnost k projednání žádosti určená podle písmen a) a b) i poté, kdy skončí doba platnosti jakéhokoli druhu víza nebo povolení k pobytu. Pokud žadatel o azyl opustí po udělení víza nebo po vydání povolení k pobytu území smluvních stran, zakládají tyto doklady příslušnost k projednání žádosti o azyl podle písmen a) a b), pokud mezitím neskončí jejich platnost podle vnitrostátních právních předpisů.

d) Jestliže smluvní strany zprostily žadatele o azyl vízové povinnosti, je příslušná smluvní strana, přes jejíž vnější hranice žadatel o azyl vstoupil na území smluvních stran. Dokud nebude zcela harmonizována vízová politika a pokud je žadatel o azyl zproštěn vízové povinnosti pouze některými smluvními stranami, je příslušná smluvní strana, přes jejíž vnější hranici žadatel o azyl vstoupil na území smluvních stran využívaje zproštění vízové povinnosti, s výhradou písmen a), b) a c).

Je-li žádost o azyl podána smluvní straně, která žadateli o azyl udělila průjezdní vízum — nezávisle na tom, zda žadatel o azyl prošel pasovou kontrolou či nikoli — a bylo-li toto průjezdní vízum uděleno poté, co se země

¹¹ Články 28 až 39 byly de facto nahrazeny Úmluvou o posouzení státu odpovědného za posouzení žádosti o azyl podané v některém z členských států Evropských společenství (Dublinská úmluva), resp. nařízení Rady č. 343/2003 ze dne 18. února 2003, kterým se stanoví kritéria a postupy pro určení členského státu příslušného k posuzování žádosti o azyl podané státním příslušníkem třetí země v některém z členských států.

průjezdu přesvědčila u konzulárních úřadů nebo diplomatických misí smluvní strany určení, že žadatel o azyl splňuje podmínky pro vstup do státu určení, je k projednání žádosti o azyl příslušná smluvní strana určení.

e) Vstoupil-li žadatel o azyl na území smluvních stran, aniž by měl jeden nebo více dokladů opravňujících k překročení hranice, které stanoví výkonný výbor, je k projednání příslušná smluvní strana, přes jejíž vnější hranice žadatel o azyl vstoupil na území smluvních stran.

f) Podá-li cizinec, jehož žádost o azyl je již projednávána jednou ze smluvních stran, další žádost o azyl, je k projednání příslušná smluvní strana, u které je žádost již projednávána.

g) Podá-li cizinec, o jehož předchozí žádosti o azyl jedna ze smluvních stran již pravomocně rozhodla, novou žádost o azyl, je k projednání příslušná smluvní strana, která projednala předchozí žádost o azyl, pokud žadatel o azyl neopustil území smluvních stran.

2. Převzala-li některá smluvní strana projednání žádosti o azyl podle čl. 29 odst. 4, je smluvní strana příslušná na základě odstavce 1 tohoto článku svých povinností zproštěna.

3. Nelze-li příslušnou smluvní stranu určit podle kritérií vymezených v odstavci 1, je k projednání žádosti o azyl příslušná ta smluvní strana, které byla žádost o azyl podána.

Článek 31

1. Smluvní strany se snaží určit co možná nejrychleji, která z nich je příslušná k projednání žádosti o azyl.

2. Je-li žádost o azyl podána smluvní straně, která není na základě článku 30 příslušná, cizincem pobývajícím na jejím území, může tato smluvní strana požádat příslušnou smluvní stranu, aby převzala jeho žádost o azyl k projednání.

3. Příslušná smluvní strana je povinna převzít žádost o azyl podle odstavce 2, pokud o to je požádána ve lhůtě šesti měsíců od podání žádosti o azyl. Není-li požádána v této lhůtě, je k projednání žádosti o azyl příslušná smluvní strana, které byla žádost o azyl podána.

Článek 32

Smluvní strana příslušná k projednání žádosti o azyl ji projednává podle svých vnitrostátních právních předpisů.

Článek 33

1. Zdržuje-li se žadatel o azyl v době řízení o azylu nedovoleným způsobem na území jiné smluvní strany, je příslušná smluvní strana povinna přijmout žadatele o azyl zpět.

2. Odstavec 1 se nepoužije, pokud druhá smluvní strana vydala žadateli o azyl povolení k pobytu s dobou platnosti jednoho roku nebo delší. V tomto případě přechází příslušnost k projednání žádosti o azyl na tuto druhou smluvní stranu.

Článek 34

1. Příslušná smluvní strana je povinna cizince, jehož žádost o azyl byla pravomocně zamítnuta a který vycestoval na území jiné smluvní strany, aniž by tam měl oprávnění k pobytu, přijmout zpět.

2. Odstavec 1 se však nepoužije, pokud příslušná smluvní strana zajistila vyhoštění cizince z území smluvních stran.

Článek 35

1. Smluvní strana, která cizinci přiznala postavení uprchlíka a udělila mu právo k pobytu, je povinna, pokud s tím účastníci souhlasí, převzít příslušnost k projednání žádosti o azyl jeho rodinného příslušníka.

2. Rodinným příslušníkem podle odstavce 1 se rozumí manžel nebo manželka nebo svobodné dítě uprchlíka mladší osmnácti let, nebo pokud je uprchlíkem svobodné dítě mladší osmnácti let, jeho otec nebo matka.

Článek 36

Každá smluvní strana příslušná k projednání žádosti o azyl může z humanitárních důvodů, zejména z rodinných nebo kulturních důvodů, požádat druhou smluvní stranu o převzetí příslušnosti, pokud si to žadatel o azyl přeje. Dožádaná smluvní strana posoudí, zda může této žádosti vyhovět.

Článek 37

1. Příslušné orgány smluvních stran si vzájemně co nejdříve sdělí informace o:

a) nových právních předpisech nebo opatřeních přijatých v oblasti azylového práva nebo postupu vůči žadatelům o azyl, a to nejpozději v okamžiku jejich vstupu v platnost;

b) statistických údajích týkajících se měsíčního počtu žadatelů o azyl s uvedením hlavních zemí původu a o následných rozhodnutích o žádostech o azyl, pokud jsou k dispozici;

c) výskytu nebo značném nárůstu určitých skupin žadatelů o azyl a o poznatcích z této oblasti;

d) zásadních rozhodnutích v oblasti azylového práva.

2. Smluvní strany rovněž zajišťují úzkou spolupráci při získávání informací o situaci v zemích původu žadatelů o azyl za účelem dosažení společného vyhodnocení situace.

3. Ostatní smluvní strany musí dbát pokynů smluvní strany týkajících se důvěrného nakládání s informacemi, které poskytla.

Článek 38

1. Každá smluvní strana předá kterékoli smluvní straně, která o to požádá, údaje o žadateli o azyl, které jsou nezbytné pro:

— určení smluvní strany příslušné k projednání žádosti o azyl,

— projednání žádosti o azyl,

— splnění povinností vyplývajících z této kapitoly.

2. Tyto údaje se týkají výhradně

a) totožnosti (příjmení a jméno, případně předchozí příjmení, přezdívkou nebo pseudonymy, datum a místo narození, nynější a předchozí státní příslušnost žadatele o azyl a případně jeho rodinných příslušníků);

b) osobní a cestovní doklady (číslo, doba platnosti, místo a datum vydání, orgán, který doklad vystavil atd.);

c) další údaje nezbytné pro určení totožnosti žadatele;

d) místa pobytu a trasy cest;

e) povolení k pobytu vydaná nebo víza udělená některou smluvní stranou;

f) místo podání žádosti o azyl;

g) případně datum podání předchozí žádosti o azyl, datum podání nynější žádosti o azyl, stav řízení a znění přijatého rozhodnutí.

3. Kromě toho může smluvní strana požádat jinou smluvní stranu, aby jí sdělila důvody, které žadatel o azyl uvedl na podporu své žádosti, a případně zdůvodnění rozhodnutí přijatého v této věci. Dožádaná smluvní strana posoudí, zda předložené žádosti může vyhovět. Sdělení těchto údajů je v každém případě závislé na souhlasu žadatele o azyl.

4. K výměně údajů dochází na žádost smluvní strany a lze ji uskutečňovat pouze mezi orgány, které každá smluvní strana předem sdělí výkonnému výboru.

5. Předávané údaje lze použít pouze k účelům uvedeným v odstavci 1. Tyto údaje lze předávat pouze orgánům a soudům pověřeným:

— určením smluvní strany příslušné k projednání žádosti o azyl,

— projednáním žádosti o azyl,

— plněním povinností vyplývajících z této kapitoly.

6. Smluvní strana, která údaje předává, dbá na jejich správnost a aktuálnost. Vyjde-li najevo, že tato smluvní strana poskytla nesprávné údaje nebo údaje, které neměly být předány, jsou o tom neprodleně informovány smluvní strany, kterým byly údaje určeny. Tyto smluvní strany jsou povinny údaje opravit nebo zničit.

7. Žadatel o azyl má právo na to, aby mu na jeho žádost byly sděleny vyměňované údaje, které se ho týkají, a to po dobu, kdy jsou dostupné. Zjistí-li, že poskytnuté údaje jsou nesprávné nebo neměly být předány, má právo požadovat jejich opravu nebo zničení. Opravy se provádějí za podmínek podle odstavce 6.

8. Každá smluvní strana vede záznamy o předávání a obdržení osobních údajů.

9. Tyto údaje se uchovávají pouze po dobu nezbytně nutnou k dosažení účelu, ke kterému byly předány. Potřeba uchovávání údajů musí být ve vhodnou dobu prověřena dotyčnou smluvní stranou.

10. Na předané údaje se v každém případě vztahuje přinejmenším taková ochrana, jaká platí v souladu s právem přijímající smluvní strany pro údaje obdobné povahy.

11. Nejsou-li údaje zpracovávány automatizovaně, ale jiným způsobem, musí každá smluvní strana přijmout vhodná opatření, aby účinnou kontrolou zajistila dodržování tohoto článku. Je-li ve smluvní straně kontrolní orgán takového druhu, jaký je uveden v odstavci 12, může smluvní strana vykonáváním zmíněné kontroly pověřit tento orgán.

12. Přeje-li si jedna nebo více smluvních stran zcela nebo zčásti zpracovávat údaje uvedené v odstavcích 2 a 3 pomocí výpočetní techniky, je to přípustné, pouze pokud dotyčné smluvní strany přijmou pro toto zpracování údajů právní předpisy, které provádějí zásady Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981, a pokud pověří vhodný vnitrostátní orgán, aby prováděl nezávislou kontrolu zpracování a používání údajů předávaných podle této úmluvy.

HLAVA III
POLICIE A BEZPEČNOST
KAPITOLA 1
POLICEJNÍ SPOLUPRÁCE

Článek 39

1. Smluvní strany se zavazují, že si jejich policejní orgány v souladu s vnitrostátními právními předpisy a v rámci svých pravomocí poskytují pomoc za účelem předcházení trestným činům a jejich vyšetřování, pokud podle vnitrostátních právních předpisů není žádost vyhrazena soudním orgánům a pokud žádost nebo její vyřízení nevyžaduje od dožádané smluvní strany použití donucovacích opatření. Nejsou-li dožádané policejní orgány příslušné k vyřízení žádosti, postoupí ji příslušným orgánům.

2. Písemné informace, které dožádaná smluvní strana poskytne podle odstavce 1, může dožadující smluvní strana použít jako důkazy v trestním řízení pouze se souhlasem příslušných soudních orgánů dožádané smluvní strany.

3. Žádosti o pomoc podle odstavce 1 a odpovědi na ně mohou být vzájemně předávány mezi ústředními orgány, které jednotlivé smluvní strany pověří mezinárodní policejní spoluprací. Pokud touto cestou nelze žádost vyřídit včas, mohou ji policejní orgány dožadující smluvní strany předat přímo příslušným orgánům dožádané smluvní strany, které mohou přímo odpovědět. V těchto případech dožadující policejní orgán neprodleně uvedomí o své přímé žádosti ústřední orgán pověřený v dožádané smluvní straně mezinárodní policejní spoluprací.¹²

4. Spolupráci v pohraničních oblastech lze upravit v ujednáních mezi příslušnými ministry smluvních stran.

5. Tento článek se nedotýká stávajících ani budoucích podrobnějších dvoustranných dohod mezi smluvními stranami, které mají společnou hranici. Smluvní strany se o těchto dohodách vzájemně informují.

Článek 40

1. Policisté smluvní strany, kteří v rámci vyšetřování ve své zemi sledují osobu, která je podezřelá z účasti na trestném činu, na nějž se může vztahovat vydání osoby, jsou oprávněni pokračovat ve sledování na území druhé smluvní strany, pokud tato smluvní strana povolila přeshraniční sledování na základě předem podané žádosti o právní pomoc. Svolení může být vázáno podmínkami. Na žádost jsou sledováním pověřeni policisté smluvní strany, na jejímž území sledování probíhá. Žádost o právní pomoc zmíněná v prvním pododstavci musí být předána orgánu, který určí každá ze smluvních stran a který je příslušný udělovat nebo předat požadované povolení.

¹² Ustanovení článku 39 odst. 1, 2 a 3 se nahrazují ustanoveními „rámcového rozhodnutí Rady 2002/946/SVV ze dne 28. listopadu 2002 o posílení trestního rámce s cílem zabránit napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu“, a to v tom rozsahu, v jakém se vztahují k výměně operativních a jiných informací pro účely vedení vyšetřování trestné činnosti nebo provádění operativně pátrací činnosti, jak je stanoveno v uvedeném rámcovém rozhodnutí. Rámcové rozhodnutí vstoupilo v platnost dne 30.12.2006.

1. Policisté členského státu, kteří v rámci vyšetřování ve své zemi sledují osobu, která je podezřelá z účasti na trestném činu, na nějž se může vztahovat vydání osoby, nebo v rámci nezbytné části vyšetřování sledují osobu, o které se lze domnívat, že může přispět k identifikaci nebo vypátrání výše uvedené osoby, jsou oprávněni pokračovat ve sledování na území jiného členského státu, pokud tento stát povolil přeshraniční sledování na základě předem podané žádosti o právní pomoc. Povolení může být vázáno podmínkami.¹³

2. Pokud není možné z důvodu zvláštní naléhavosti předem požádat druhou smluvní stranu o povolení, jsou policisté oprávněni pokračovat ve sledování osoby, která je podezřelá ze spáchání trestných činů vyjmenovaných v odstavci 7, i přes hranici za těchto podmínek:

a) překročení hranice je ihned během sledování oznámeno orgánu smluvní strany uvedenému v odstavci 5, na jejímž území sledování pokračuje;

b) neprodleně je podána žádost o právní pomoc podle odstavce 1, ve které jsou uvedeny důvody překročení hranice bez předchozího povolení.

Sledování je třeba zastavit, jakmile o to smluvní strana, na jejímž území sledování probíhá, požádá v návaznosti na oznámení podle písmene a) nebo na žádost podle písmene b), nebo jestliže povolení není uděleno do pěti hodin od překročení hranice.

3. Sledování podle odstavce 1 a 2 může být prováděno pouze za těchto obecných podmínek:

a) Policisté provádějící sledování musí dodržovat tento článek a právo smluvní strany, na jejímž území působí; musí se řídit pokyny místně příslušných orgánů.

b) S výhradou případů uvedených v odstavci 2 u sebe policisté při sledování nosí doklad osvědčující, že povolení bylo uděleno.

c) Policisté provádějící sledování musí být kdykoli schopni prokázat, že jednají z úředního pověření.

d) Policisté provádějící sledování mohou po dobu sledování při sobě nosit služební zbraň, pokud dožádaná smluvní strana výslovně nerozhodne jinak; použití zbraně je s výjimkou případů nutné obrany zakázáno.

e) Vstup do obydlí a na místa veřejně nepřístupná je zakázán.

f) Policisté provádějící sledování nejsou oprávněni sledovanou osobu zajistit ani zatknout.

g) O všech operacích se podává zpráva orgánům smluvní strany, na jejímž území proběhly; policisté, kteří prováděli sledování, mohou být požádáni, aby se dostavili osobně.

h) Orgány smluvní strany, z níž pocházejí policisté provádějící sledování, pomáhají na žádost orgánů smluvní strany, na jejímž území ke sledování došlo, při vyšetřování následujícím po sledování, kterého se účastnily, včetně soudního řízení.

¹³ Ustanovení článku 40 odst. 1 bylo změněno rozhodnutím Rady 2003/725/SVV ze dne 2. října 2003, kterým se mění čl. 40 odst. 1 a 7 Úmluvy k provedení schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích. Rozhodnutí vstoupilo v platnost 11.10.2003.

4. Policisty uvedenými v odstavci 1 a 2 jsou:

- pro Belgické království: členové kriminální policie při státních zastupitelstvích („police judiciaire près les Parquets/Gerechtelijke Politie bij de parketten“), četnictva („gendarmerie/Rijkswacht“), obecní policie („police communale/Gemeentepolitie“), jakož i celníci za podmínek stanovených v odpovídajících dvoustranných dohodách uvedených v odstavci 6, pokud jde o jejich pravomoci v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, nedovoleného obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu,
- pro Spolkovou republiku Německo: policejní úředníci Spolku a zemí („Polizeien des Bundes und der Länder“), jakož i úředníci celní pátrací služby („Zollfahndungsdienst“), pouze však pro oblast nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami a nedovoleného obchodu se zbraněmi v postavení pomocných úředníků státního zastupitelství,
- pro Francouzskou republiku: policejní úředníci a pomocní úředníci kriminální státní policie a státního četnictva („officiers et agents de police judiciaire de la police nationale et de la gendarmerie nationale“), jakož i celníci za podmínek stanovených v odpovídajících dvoustranných dohodách uvedených v odstavci 6, pokud jde o jejich pravomoci v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, nedovoleného obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu,
- pro Lucemburské velkovévodství: úředníci četnictva a policie („gendarmerie“, „police“), jakož i celníci za podmínek stanovených v odpovídajících dvoustranných dohodách uvedených v odstavci 6, pokud jde o jejich pravomoci v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, nedovoleného obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu,
- pro Nizozemské království: úředníci státní policie a obecní policie („Rijkspolitie“ a „Gemeentepolitie“), jakož i úředníci daňové služby pro informace a vyšetřování, příslušní pro oblast dovozních cel a spotřebních daní, za podmínek stanovených v odpovídajících dvoustranných dohodách uvedených v odstavci 6, pokud jde o jejich pravomoci v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, nedovoleného obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu.

5. Orgánem uvedeným v odstavci 1 a 2 je:

- pro Belgické království: „Commissariat général de la Police judiciaire/Commissariaat-generaal van de Gerechtelijke Politie“,
- pro Spolkovou republiku Německo: „Bundeskriminalamt“,
- pro Francouzskou republiku: „Direction centrale de la Police judiciaire“,
- pro Lucemburské velkovévodství: „Procureur général d’État“,
- pro Nizozemské království: „Landelijk Officier van Justitie“ příslušný k přeshraničnímu sledování.

6. Smluvní strany mohou dvoustrannými dohodami rozšířit oblast působnosti tohoto článku a přijímat doplňující ustanovení k jeho provádění.

7. Sledování podle odstavce 2 je přípustné pouze z důvodů některého z těchto trestných činů:

- vražda,
- zabití,
- znásilnění, **závažný trestný čin sexuální povahy**,¹⁴
- žhářství,
- padělání peněz, **padělání a pozměňování platebních prostředků**,¹⁴
- závažná krádež, podílnictví a loupež,
- vydírání,
- únos a braní rukojmí,
- obchod s lidmi,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- porušení právních předpisů o zbraních a výbušninách,
- použití výbušnin,
- nedovolená přeprava jedovatého a nebezpečného odpadu,
- **závažný podvod**,
- **převaděčství**,
- **praní peněz**,
- **nedovolený obchod s jadernými a radioaktivními látkami**,
- **účast na zločinném spolčení uvedeném ve společné akci Rady 98/733/SVV ze dne 21. prosince 1998, kterou se stanoví, že účast na zločinném spolčení je v členských státech Evropské unie trestným činem**,
- **teroristické trestné činy uvedené v rámcovém rozhodnutí Rady 2002/475/SVV ze dne 13. června 2002 o boji proti terorismu**.¹⁴

Článek 41

1. Policisté smluvní strany, kteří ve své zemi pronásledují osobu, jež byla přistižena při páchání některého z trestných činů uvedených v odstavci 4 nebo při účasti na něm, jsou oprávněni pokračovat v pronásledování na území druhé smluvní strany bez jejího předchozího

¹⁴ Ustanovení článku 40 odst. 7 bylo změněno a doplněno na základě rozhodnutí Rady 2003/725/SVV ze dne 2. října 2003, kterým se mění čl. 40 odst. 1 a 7 Úmluvy k provedení schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích. Rozhodnutí vstoupilo v platnost 11.10.2003.

povolení, pokud příslušné orgány této smluvní strany nemohly být z důvodu zvláštní naléhavosti vyrozuměny před vstupem na její území některým z komunikačních prostředků uvedených v článku 44 nebo se nemohly včas dostavit k převzetí pronásledování.

Totéž platí i tehdy, pokud pronásledovaná osoba uprchla ze zajišťovací vazby nebo z výkonu trestu odnětí svobody.

Policisté provádějící pronásledování se nejpozději při překročení hranice spojí s příslušnými orgány smluvní strany, na jejímž území pronásledování probíhá. Pronásledování bude zastaveno, jakmile o to smluvní strana, na jejímž území má pronásledování probíhat, požádá. Na žádost policistů provádějících pronásledování zadrží místně příslušné policejní orgány pronásledovanou osobu za účelem zjištění její totožnosti nebo zajištění.

2. Pronásledování se provádí jedním z následujících postupů, který je vymezen v prohlášení podle odstavce 9:

a) policisté provádějící pronásledování nemají právo osoby zadržet;

b) jestliže není vznesen požadavek zastavit pronásledování a místně příslušné orgány nemohou dostatečně rychle zasáhnout, mohou policisté provádějící pronásledování zadržet pronásledovanou osobu do té doby, než policisté smluvní strany, na jejímž území pronásledování probíhá, a kteří musí být neprodleně informováni, budou schopni zjistit její totožnost nebo ji zajistit.

3. Pronásledování se provádí v souladu s odstavci 1 a 2 jedním z následujících způsobů, které jsou vymezeny v prohlášení podle odstavce 9:

a) v oblasti stanovené v prohlášení nebo po dobu od překročení hranice stanovenou v prohlášení;

b) bez prostorového či časového omezení.

4. V prohlášení podle odstavce 9 vymezí smluvní strany trestné činy, na které se vztahuje odstavec 1, jedním z následujících způsobů:

a) Tyto trestné činy:

- vražda,
- zabití,
- znásilnění,
- zhářství,
- padělání peněz,
- závažná krádež, podílnictví a loupež,
- vydírání,
- únos a braní rukojmí,

- obchod s lidmi,
- nedovolený obchod s omamnými a psychotropními látkami,
- porušení právních předpisů o zbraních a výbušninách,
- použití výbušnin,
- nedovolená přeprava jedovatého a nebezpečného odpadu,
- ujetí z místa nehody, při které došlo k vážnému zranění nebo smrti.

b) Trestné činy, které jsou důvodem k vydání osoby.

5. Pronásledování je možné provádět jen za těchto obecných podmínek:

a) policisté provádějící pronásledování musí jednat v souladu s tímto článkem a právem smluvní strany, na jejímž území působí; musí se řídit pokyny místně příslušných orgánů;

b) pronásledování se provádí pouze přes pozemní hranice;

c) vstup do obydlí a na místa veřejně nepřístupná je zakázán;

d) policisté provádějící pronásledování musí být snadno rozpoznatelní buď podle uniformy, podle pásky na rukávě, nebo podle označení umístěného na vozidle; používání civilního oděvu ve spojení s použitím neoznačeného vozidla bez výše uvedených identifikačních znaků je zakázáno; policisté provádějící pronásledování musí být kdykoli schopni prokázat, že jednají z úředního pověření;

e) policisté provádějící pronásledování mohou při sobě nosit služební zbraň; její použití je s výjimkou případů nutné obrany zakázáno;

f) pronásledovaná osoba zadržená podle odst. 2 písm. b) může být před předvedením před místně příslušné orgány podrobena pouze bezpečnostní prohlídce; během převozu jí mohou být nasazena pouta; předměty, které má pronásledovaná osoba při sobě, mohou být zabaveny;

g) policisté, kteří prováděli pronásledování, se po každé operaci uvedené v odstavcích 1, 2 a 3 hlásí u místně příslušných orgánů smluvní strany, na jejímž území operace probíhala, a podají zprávu o své misi; na žádost těchto orgánů jsou povinni zůstat k dispozici až do dostatečného objasnění okolností jejich jednání; to platí i tehdy, pokud pronásledovaná osoba nebyla zajištěna;

h) na žádost orgánů smluvní strany, na jejímž území pronásledování probíhalo, poskytnou orgány smluvní strany, z níž pocházejí policisté provádějící pronásledování, pomoc při šetření následujícím po operaci, které se účastnili, včetně soudních řízení.

6. Osoba, která byla v důsledku akce podle odstavce 2 zajištěna místně příslušnými orgány, může být bez ohledu na svou státní příslušnost zadržena za účelem výslechu. Odpovídající pravidla vnitrostátního práva se použijí obdobně.

Pokud tato osoba není státním příslušníkem smluvní strany, na jejímž území byla zajištěna, je nejpozději po uplynutí šesti hodin od svého zajištění propuštěna, přičemž se nezapočítává

doba mezi půlnocí a devátou hodinou ranní, ledaže místně příslušné orgány před jejím propuštěním obdrží žádost, v jakékoli formě, o předběžnou vazbu osoby za účelem vydání.

7. Policisty uvedenými v předchozích odstavcích jsou:

– pro Belgické království: členové kriminální policie při státních zastupitelstvích („police judiciaire près les Parquets/Gerechtelijke Politie bij de parketten“), četnictva („gendarmerie/Rijkswacht“), obecní policie („police communale/Gemeentepolitie“), jakož i celníci za podmínek stanovených v odpovídajících dvoustranných dohodách uvedených v odstavci 10, pokud jde o jejich pravomoci v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, nedovoleného obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu,

– pro Spolkovou republiku Německo: policejní úředníci Spolku a zemí („Polizeien des Bundes und der Länder“), jakož i úředníci celní pátrací služby („Zollfahndungsdienst“), pouze však pro oblast nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami a nedovoleného obchodu se zbraněmi, v postavení pomocných úředníků státního zastupitelství,

– pro Francouzskou republiku: policejní úředníci a pomocní úředníci kriminální policie státní policie a státního četnictva („officiers et agents de police judiciaire de la police nationale et de la gendarmerie nationale“), jakož i celníci za podmínek stanovených v odpovídajících dvoustranných dohodách uvedených v odstavci 10, pokud jde o jejich pravomoci v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, nedovoleného obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu,

– pro Lucemburské velkovévodství: úředníci četnictva a policie („gendarmerie“, „police“), jakož i celníci za podmínek stanovených v odpovídajících dvoustranných dohodách uvedených v odstavci 10, pokud jde o jejich pravomoci v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, nedovoleného obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu,

– pro Nizozemské království: úředníci státní policie a obecní policie („Rijkspolitie“ a „Gemeentepolitie“), jakož i úředníci daňové služby pro informace a vyšetřování příslušní pro oblast dovozních cel a spotřebních daní, za podmínek stanovených v odpovídajících dvoustranných dohodách uvedených v odstavci 10, pokud jde o jejich pravomoci v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami, nedovoleného obchodu se zbraněmi a výbušninami a nedovolené přepravy jedovatého a nebezpečného odpadu.

8. Tento článek se pro dotyčné smluvní strany nedotýká článku 27 Smlouvy států Beneluxu o vydávání osob a právní pomoci v trestních věcech ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974.

9. Při podpisu této úmluvy učiní každá smluvní strana prohlášení, ve kterém podle odstavců 2, 3 a 4 vymezení podrobnosti provádění pronásledování na svém území pro každou smluvní stranu, se kterou má společné hranice.

Každá smluvní strana může své prohlášení kdykoli nahradit jiným prohlášením, pokud tím nezúží rozsah předchozího prohlášení.

Každému prohlášení předchází konzultace se všemi dotčenými smluvními stranami, přičemž se usiluje o rovnocennost úprav platných z obou stran vnitřních hranic.

10. Smluvní strany mohou na dvoustranné úrovni rozšiřovat oblast působnosti odstavce 1 a přijímat doplňující ustanovení k provedení tohoto článku.

Článek 42

Během operací podle článků 40 a 41 této úmluvy se na policisty plnící svůj úkol na území druhé smluvní strany pohlíží jako na policisty této smluvní strany, pokud se týká trestných činů spáchaných na nich nebo jimi samými.

Článek 43

1. Pokud policisté některé smluvní strany plní v souladu s články 40 a 41 této úmluvy svůj úkol na území druhé smluvní strany, odpovídá první smluvní strana v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvní strany, na jejímž území působí, za škody, které policisté při plnění svých úkolů způsobí.

2. Smluvní strana, na jejímž území je způsobena škoda podle odstavce 1, zajistí náhradu této škody za stejných podmínek, jaké se vztahují na škody způsobené jejími vlastními policisty.

3. Smluvní strana, jejíž policisté způsobí komukoli na území druhé smluvní strany škodu, uhradí této druhé smluvní straně plně částky, které tato druhá smluvní strana vyplatí poškozeným nebo jejich právním nástupcům.

4. S výhradou výkonu svých práv vůči třetím osobám a s výjimkou odstavce 3 ustoupí každá smluvní strana v případech podle odstavce 1 od požadavku na úhradu utrpěné škody vůči ostatním smluvním stranám.

Článek 44

1. Smluvní strany zavedou v souladu s odpovídajícími mezinárodními smlouvami a s ohledem na místní podmínky a technické možnosti, zejména v pohraničních oblastech, přímá telefonní, rádiová, dálkopisná a další spojení s cílem usnadnit policejní a celní spolupráci, především pro včasné předávání informací v souvislosti s přeshraničním sledováním a přeshraničním pronásledováním.

2. Kromě těchto krátkodobých opatření prověří zejména následující možnosti:

a) výměnu zařízení nebo vysílání styčných úředníků vybavených vhodnými rádiovými zařízeními;

b) rozšíření kmitočtových pásem používaných v pohraničních oblastech;

c) zřízení společného spojení pro policejní a celní služby působící v týchž oblastech;

d) koordinaci programů pořizování komunikačních zařízení za účelem zřízení standardizovaných a kompatibilních komunikačních systémů.

Článek 45

1. Smluvní strany se zavazují přijmout nezbytná opatření, aby bylo zajištěno, že:

a) vedoucí ubytovacího zařízení nebo jeho zaměstnanci dbají, aby ubytovaní cizinci, včetně státních příslušníků ostatních smluvních stran, jakož i jiných členských států Evropských společenství, s výjimkou spolucestujícího manžela nebo manželky nebo nezletilé osoby nebo členů turistických skupin, osobně vyplnili a podepsali přihlašovací formuláře a doložili svou totožnost předložením platného dokladu totožnosti;

b) přihlašovací formuláře vyplněné podle písmene a) budou uloženy pro příslušné orgány nebo jim budou předány, pokud to tyto orgány považují za nezbytné pro předcházení nebezpečí, pro trestní stíhání nebo pro objasnění osudu pohřešovaných osob nebo obětí nehod, nestanoví-li vnitrostátní právní předpisy jinak.

2. Odstavec 1 se použije obdobně pro osoby ubytované v jakýchkoli jiných místech, které poskytují profesionální pronajímatelé, zejména ve stanech, obytných přívěsech nebo plavidlech.

Článek 46¹⁵

1. Každá smluvní strana může v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy, aniž by o to byla požádána, sdělit v konkrétních případech dotyčné smluvní straně informace, které pro ni mohou být důležité, a napomáhat při potírání budoucích trestných činů, při předcházení trestným činům nebo při předcházení nebezpečí pro veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost.

2. Aniž je dotčena úprava spolupráce v pohraničních oblastech podle čl. 39 odst. 4, uskutečňuje se výměna informací prostřednictvím ústředního orgánu, který bude určen. Ve zvláště naléhavých případech může k výměně informací podle tohoto článku dojít přímo mezi dotyčnými policejními orgány, nestanoví-li vnitrostátní právní předpisy jinak. Ústřední orgán o tom bude co nejdříve informován.

Článek 47

1. Smluvní strany mohou uzavírat dvoustranné dohody o časově omezených nebo časově neomezených služebních pobytech styčných úředníků jedné smluvní strany u policejních orgánů druhé smluvní strany.

2. Služební pobyt styčných úředníků na dobu určitou nebo neurčitou má za cíl posílit a urychlit spolupráci mezi smluvními stranami, zejména poskytováním pomoci:

a) formou výměny informací za účelem jak preventivního, tak represivního boje proti kriminalitě;

b) při vyřizování žádostí o policejní a právní pomoc v trestních věcech;

¹⁵ Ustanovení čl. 46 se nahrazují ustanoveními „rámcového rozhodnutí Rady 2002/946/SVV ze dne 28. listopadu 2002 o posílení trestního rámce s cílem zabránit napomáhání k nepovolenému vstupu, tranzitu a pobytu“, a to v tom rozsahu, v jakém se vztahují k výměně operativních a jiných informací pro účely vedení vyšetřování trestné činnosti nebo provádění operativně pátrací činnosti, jak je stanoveno v uvedeném rámcovém rozhodnutí. Rámcové rozhodnutí vstoupilo v platnost dne 30.12.2006.

c) pro potřeby plnění úkolů orgánů pověřených ostrahou vnějších hranic.

3. Úkolem styčných úředníků je poskytovat rady a pomoc. Nemají pravomoc pro samostatný výkon policejních opatření. Podávají informace a plní své úkoly podle pokynů vysílající smluvní strany a smluvní strany, ke které byli vysláni. Pravidelně podávají hlášení vedoucímu policejního orgánu, ke kterému byli vysláni.

4. Smluvní strany se mohou na dvoustranném nebo mnohostranném základě dohodnout, že styční úředníci na služebním pobytu ve třetích státech zastupují při své činnosti rovněž zájmy jedné nebo více dalších smluvních stran. Na základě těchto dohod poskytují styční úředníci na služebním pobytu ve třetích státech informace ostatním smluvním stranám na jejich žádost nebo z vlastního podnětu a v rámci svých pravomocí plní úkoly pro tyto strany. Smluvní strany se vzájemně informují o svých záměrech vyslat své styčné úředníky na služební pobyt do třetích států.¹⁶

KAPITOLA 2

VZÁJEMNÁ POMOC V TRESTNÍCH VĚCECH

Článek 48

1. Tato kapitola má doplnit Evropskou úmluvu o vzájemné pomoci v trestních věcech ze dne 20. dubna 1959, jakož i kapitolu II Smlouvy Beneluxu o vydávání osob a právní pomoci v trestních věcech ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974 ve vztazích mezi smluvními stranami, které jsou členy Hospodářské unie Beneluxu, a usnadnit jejich uplatňování.

2. Odstavcem 1 nejsou dotčena širší ustanovení dvoustranných dohod platných mezi smluvními stranami.

Článek 49

Právní pomoc se rovněž poskytuje:

a) v řízeních o činech, které správní orgány, proti jejichž rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu příslušnému i pro trestní věci, stíhají podle vnitrostátních právních předpisů jedné nebo obou smluvních stran jako protiprávní jednání;¹⁷

b) v řízeních o nárocích na odškodnění za neoprávněné trestní stíhání a odsouzení;

c) v řízeních o udělení milosti;

d) v občanskoprávních řízeních, která souvisejí s trestním řízením, pokud trestní soud dosud o žalobě pravomocně nerozhodl;

¹⁶ Ustanovení čl. 47 odst. 4 bylo zrušeno rozhodnutím Rady 2003/170/SVV ze dne 27. února 2003 o společném využívání styčných důstojníků vyslaných do zahraničí donucovacími orgány členských států. Rozhodnutí vstoupilo v platnost 23.3.2003.

¹⁷ Ustanovení čl. 49 odst. 1) písm. a) bylo zrušeno Úmluvou o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii.

e) za účelem doručení soudních oznámení týkajících se výkonu trestu nebo ochranného opatření, vybrání peněžní pokuty nebo zaplacení soudních výloh;

f) v souvislosti s opatřeními týkajícími se pozastavení vynesení rozsudku nebo odkladu výkonu trestu či ochranného opatření, podmíněného propuštění, nebo odkladu či přerušení výkonu trestu či ochranného opatření.

Článek 50¹⁸

1. Smluvní strany se zavazují poskytovat si v souladu s úmluvou a smlouvou, které jsou uvedeny v článku 48, právní pomoc při porušování svých právních předpisů v oblasti spotřebních daní, daně z přidané hodnoty a cel. Celními předpisy se rozumí předpisy uvedené v článku 2 Úmluvy o vzájemné pomoci celních správ uzavřené mezi Belgií, Spolkovou republikou Německo, Francií, Itálií, Lucemburskem a Nizozemskem ze dne 7. září 1967, jakož i v článku 2 nařízení Rady (EHS) č. 1468/81 ze dne 19. května 1981.

2. Žádosti týkající se krácení spotřebních daní nesmějí být zamítnuty s odůvodněním, že dožádaná smluvní strana u zboží uvedeného v žádosti nevybírá spotřební daň.

3. Dožadující smluvní strana může předat a použít informace nebo věci doličné získané od dožádané smluvní strany k jinému vyšetřování, trestnímu stíhání nebo řízení, než které je uvedeno v její žádosti, pouze s předchozím souhlasem dožádané smluvní strany.

4. Právní pomoc ve smyslu tohoto článku lze odmítnout, pokud je udávaná částka daňového nedoplatku nebo nezaplacené daně nižší než 25 000 ECU nebo pokud je předpokládána hodnota zboží dovezeného nebo vyvezeného bez povolení nižší než 100 000 ECU, ledaže dožadující smluvní strana považuje čin pro jeho povahu nebo z důvodu osoby pachatele za mimořádně závažný.

5. Tento článek se použije i v případě, kdy se požadovaná právní pomoc týká činů, které se trestají pouze pokutou za porušení předpisů, stíhaných správními orgány a kdy je žádost podána soudním orgánem.

Článek 51

Smluvní strany stanoví pro přípustnost žádostí o právní pomoc za účelem prohlídky a zabavení pouze tyto podmínky:

a) na čin, který vedl k podání žádosti o právní pomoc, se podle práva obou smluvních stran vztahuje trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s horní hranicí nejméně šest měsíců nebo se na něj podle práva jedné ze dvou smluvních stran vztahuje rovnocenný postih a podle práva druhé smluvní strany je stíhán správními orgány, proti jejichž rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu příslušnému i pro trestní věci, jako protiprávní jednání;

b) vyřízení žádosti o právní pomoc je slučitelné s právem dožádané smluvní strany.

Článek 52¹⁹

1. Každá smluvní strana může doručovat osobám nacházejícím se na území druhé smluvní strany písemnosti související s řízením přímo prostřednictvím pošty. Smluvní strany sdělí výkonnému výboru seznam písemností, které mohou být doručovány touto cestou.

¹⁸ Článek 50 byl zrušen Protokolem k Úmluvě o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie.

¹⁹ Články 52 a 53 byly zrušeny Úmluvou o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii.

2. Pokud lze důvodně předpokládat, že adresát nerozumí jazyku, ve kterém je písemnost sepsána, musí být tato písemnost nebo alespoň její důležité části přeloženy do jazyka nebo do jednoho z jazyků smluvní strany, na jejímž území se adresát nachází. Pokud je orgán, který písemnost odesílá, známo, že adresát zná pouze jiný jazyk, musí být tato písemnost nebo alespoň její důležité části přeloženy do tohoto jiného jazyka.

3. Znalci nebo svědku, který se nedostavil na předvolání k soudu doručené poštou, nesmí být uložena sankce ani donucovací opatření, i přestože předvolání obsahuje upozornění na sankce, ledaže později dobrovolně vstoupí na území dožadující smluvní strany a tam je znovu řádně obeslán. Orgán, který posílá předvolání poštou, dbá, aby neobsahovalo zmínku o sankcích. Tímto ustanovením není dotčen článek 34 Smlouvy států Beneluxu o vydávání osob a právní pomoci v trestních věcech ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974. 4. Je-li důvodem žádosti o právní pomoc čin, který podle práva obou smluvních stran stíhají jako porušení právních předpisů správní orgány, proti jejichž rozhodnutí lze podat opravný prostředek k soudu příslušnému i pro trestní věci, je třeba při doručování písemností v zásadě postupovat podle odstavce 1.

5. Aniž je dotčen odstavec 1, mohou být písemnosti doručovány prostřednictvím soudních orgánů dožádané smluvní strany, není-li známa adresa příjemce nebo požaduje-li dožadující smluvní strana úřední doručení.

Článek 53

1. Žádosti o právní pomoc a odpovědi na ně si mohou předávat přímo soudní orgány.

2. Odstavcem 1 není dotčena možnost, aby žádosti a odpovědi na ně byly zasílány mezi ministerstvy spravedlnosti nebo prostřednictvím vnitrostátních ústředních Mezinárodní organizace kriminální policie.

3. Žádosti o přechodné přemístění nebo průvoz osob, které jsou v zajišťovací nebo trestní vazbě nebo kterým bylo uloženo opatření omezující svobodu, jakož i pravidelná nebo příležitostná výměna údajů ze soudních spisů se musí provádět prostřednictvím ministerstev spravedlnosti.

4. Ministerstvem spravedlnosti v případě Spolkové republiky Německo se ve smyslu Evropské úmluvy o právní pomoci v trestních věcech ze dne 20. dubna 1959 rozumí spolkový ministr spravedlnosti a ministři nebo senátoři spravedlnosti spolkových zemí.

5. Oznámení pro účely trestního stíhání z důvodu porušení právních předpisů o době řízení vozidla a době odpočinku, prováděná podle článku 21 Evropské úmluvy o právní pomoci v trestních věcech ze dne 20. dubna 1959 nebo podle článku 42 Smlouvy států Beneluxu o vydávání osob a právní pomoci v trestních věcech ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974, mohou doručovat soudní orgány dožadující smluvní strany přímo soudním orgánům dožádané smluvní strany.

KAPITOLA 3

ZÁKAZ DVOJÍHO TRESTU

Článek 54

Osoba, která byla pravomocně odsouzena jednou smluvní stranou, nesmí být pro tentýž čin stíhána druhou smluvní stranou za předpokladu, že v případě odsouzení již byla vykonána nebo je právě vykonávána sankce, nebo podle práva smluvní strany, ve které byl rozsudek vynesena, již nemůže být vykonána.

Článek 55

1. Při ratifikaci, přijetí nebo schválení této úmluvy může smluvní strana prohlásit, že v jednom nebo několika následujících případech není vázána článkem 54:

a) jestliže činy, na které se vztahuje rozsudek vynesený v zahraničí, byly spáchány zcela nebo částečně na jejím území; ve druhém případě však tato výjimka neplatí, pokud byl čin spáchán částečně na území smluvní strany, která rozsudek vynesla;

b) jestliže činy, na které se vztahuje rozsudek vynesený v zahraničí, představují trestný čin proti bezpečnosti státu nebo jiným stejně důležitým zájmům této smluvní strany;

c) jestliže činy, na které se vztahuje rozsudek vynesený v zahraničí, byly spáchány veřejným činitelem této smluvní strany při porušení jeho povinností vyplývajících z jeho funkce.

2. Smluvní strana, která vydá prohlášení týkající se výjimky podle odst. 1 písm. b), upřesní kategorie trestných činů, u kterých lze tuto výjimku použít.

3. Smluvní strana může své prohlášení týkající se jedné či několika výjimek podle odstavce 1 kdykoli odvolat.

4. Výjimky, které byly předmětem prohlášení podle odstavce 1, se nepoužijí, pokud dotyčná smluvní strana požádala druhou smluvní stranu ze stejných důvodů o stíhání nebo souhlasila s vydáním dotyčné osoby.

Článek 56

Zahájí-li smluvní strana další stíhání osoby, která již byla za tentýž trestný čin pravomocně odsouzena druhou smluvní stranou, započítává se doba odnětí svobody na území této druhé smluvní strany z důvodu téhož trestného činu do sankce, která bude případně stanovena. Umožňují-li to vnitrostátní právní předpisy, přihlíží se rovněž i k jiným sankcím než trestům odnětí svobody, které již byly vykonány.

Článek 57

1. Je-li osoba smluvní stranou obviněna z trestného činu a mají-li příslušné orgány této smluvní strany důvod domnívat se, že obvinění se týká téhož trestného činu, za který již dotyčná osoba byla druhou smluvní stranou pravomocně odsouzena, vyžádají si, považují-li to za nutné, u příslušných orgánů smluvní strany, na jejímž území bylo rozhodnutí vydáno, související informace.

2. Vyžádané informace jsou poskytnuty co nejdříve a přihlédně se k nim při rozhodování o dalším pokračování řízení.

3. Při ratifikaci, přijetí nebo schválení této úmluvy určí každá smluvní strana orgány, které jsou oprávněny vyžadovat a přijímat informace podle tohoto článku.

Článek 58

Výše uvedená ustanovení neodporují použití širších vnitrostátních právních předpisů upravujících zásadu zákazu dvojího řízení v téže věci ve vztahu k soudním rozhodnutím vyneseným v zahraničí.

KAPITOLA 4²⁰

VYDÁVÁNÍ OSOB

Článek 59

1. Tato kapitola má doplnit Evropskou úmluvu o vydávání osob ze dne 13. září 1957, jakož i kapitolu 1 Smlouvy zemí Beneluxu o vydávání osob a právní pomoci v trestních věcech ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974 ve vztazích mezi smluvními stranami, které jsou členy Hospodářské unie Beneluxu, a usnadnit jejich uplatňování.

2. Odstavcem 1 nejsou dotčena širší ustanovení dvoustranných dohod platných mezi smluvními stranami.

Článek 60

Ve vztazích mezi dvěma smluvními stranami, z nichž jedna není stranou Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. září 1957, se použijí ustanovení zmíněné úmluvy s ohledem na výhrady a prohlášení učiněné buď při ratifikaci zmíněné úmluvy, nebo v případě smluvních stran, které nejsou stranami úmluvy, při ratifikaci, přijetí nebo schválení této úmluvy.

Článek 61

Francouzská republika se zavazuje, že na žádost jedné ze smluvních stran bude vydávat osoby stíhané za činy, na které se podle francouzského práva vztahuje trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s horní hranicí nejméně dva roky a podle práva dožadující smluvní strany trest odnětí svobody nebo ochranné opatření omezující svobodu s horní hranicí nejméně jeden rok.

Článek 62

1. Pro přerušení běhu promlčecí doby jsou rozhodující pouze předpisy dožadující smluvní strany.

2. Amnestie vyhlášená dožádanou smluvní stranou není překážkou vydání osoby, ledaže se na trestný čin vztahuje soudní pravomoc dožádané smluvní strany.

3. Skutečností, že nebyly podány návrhy na zahájení trestního řízení nebo na úřední zmocnění opravňující ke stíhání, které je nezbytné pouze podle právních předpisů dožádané smluvní strany, není dotčena povinnost vydat osobu.

Článek 63

Smluvní strany se zavazují v souladu s úmluvou a smlouvou, které jsou zmíněny v článku 59, že si mezi sebou budou vydávat osoby, které jsou stíhány soudními orgány dožadující smluvní strany v souvislosti s některým trestným činem uvedeným v čl. 50 odst. 1 nebo jsou těmito orgány hledány za účelem výkonu trestu nebo ochranného opatření uloženého pro tento trestný čin.

Článek 64

Záznam v Schengenském informačním systému podle článku 95 má stejný účinek jako žádost o předběžnou vazbu osoby ve smyslu článku 16 Evropské úmluvy o vydávání ze dne 13. září 1957 nebo článku 15 Smlouvy zemí Beneluxu o vydávání a právní pomoci v trestních věcech ze dne 27. června 1962 ve znění protokolu ze dne 11. května 1974.

²⁰ Kapitola 4 (čl. 59 až 66) byla nahrazena rámcovým rozhodnutím Rady ze dne 13. června 2002 o evropském zatýkacím rozkazu a postupech předávání mezi členskými státy a Dohodou mezi Evropskou unií a Islandskou republikou a Norským královstvím o postupu předávání mezi členskými státy Evropské unie a Norskem a Islandem.

Článek 65

1. Aniž je dotčena možnost využít diplomatickou cestu, zasílá žádosti o vydání osob a o jejich převoz příslušné ministerstvo dožadující smluvní strany příslušnému ministerstvu dožádané smluvní strany.

2. Příslušnými ministerstvy jsou:

– pro Belgické království: Ministerstvo spravedlnosti;

– pro Spolkovou republiku Německo: Spolkové ministerstvo spravedlnosti a ministři nebo senátoři spravedlnosti spolkových zemí;

– pro Francouzskou republiku: Ministerstvo zahraničních věcí;

– pro Lucemburské velkovévodství: Ministerstvo spravedlnosti;

– pro Nizozemské království: Ministerstvo spravedlnosti.

Článek 66

1. Není-li vydání vyžádané osoby podle práva dožádané smluvní strany výslovně nepřípustné, může tato smluvní strana povolit vydání osoby bez řádného řízení o vydání za podmínky, že vyžádaná osoba s tím vyjádří souhlas do protokolu sepsaného před soudcem nebo příslušným úředníkem poté, co byla poučena o svém právu na řádné řízení o vydání. Během poučení má vyžádaná osoba právo na přítomnost právního zástupce.

2. V případě vydání podle odstavce 1 nemůže vyžádaná osoba, která výslovně prohlásila, že se vzdává ochrany, která jí náleží na základě zásady speciality, toto prohlášení odvolat.

KAPITOLA 5

PŘEDÁVÁNÍ VÝKONU TRESTNÍCH ROZSUDKŮ

Článek 67

Dále uvedená ustanovení mají doplnit Úmluvu Rady Evropy o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983 mezi smluvními stranami, které jsou stranou zmíněné úmluvy.

Článek 68

1. Smluvní strana, na jejímž území byl státní příslušník druhé smluvní strany pravomocně odsouzen k trestu odnětí svobody nebo k ochrannému opatření omezujícím svobodu, může, jestliže se dotyčná osoba útekem do své vlasti vyhnula výkonu tohoto trestu nebo ochranného opatření, požádat tuto druhou smluvní stranu, pokud se uprchlá osoba nachází na jejím území, aby převzala provedení výkonu trestu nebo ochranného opatření.

2. Dožádaná smluvní strana může na žádost dožadující smluvní strany v době, než obdrží písemnosti dokládající žádost o převzetí výkonu trestu, ochranného opatření nebo zbytku trestu a než o této žádosti rozhodne, vzít odsouzenou osobu do vazby nebo přijmout jiná opatření k zajištění její přítomnosti na území dožádané smluvní strany.

Článek 69

Předání výkonu trestu podle článku 68 nepodléhá souhlasu osoby, které byl uložen trest nebo ochranné opatření. Ostatní ustanovení Úmluvy Rady Evropy o předávání odsouzených osob ze dne 21. března 1983 se použijí obdobně.

KAPITOLA 6

OMAMNÉ LÁTKY

Článek 70²¹

1. Smluvní strany zřídí stálou pracovní skupinu, která je pověřena zkoumáním společných obtíží týkajících se boje proti trestné činnosti v oblasti omamných látek a případně vypracováním návrhů na zlepšení, je-li to třeba, praktických a technických hledisek spolupráce mezi smluvními stranami. Pracovní skupina předkládá své návrhy výkonnému výboru.

2. Pracovní skupinu podle odstavce 1, jejíž členy určí příslušné vnitrostátní orgány, tvoří zejména zástupci orgánů pověřených úkoly policie a celních orgánů.

Článek 71

1. Smluvní strany se zavazují, že v oblasti přímého i nepřímého prodeje omamných a psychotropních látek jakéhokoli druhu, včetně konopí, jakož i v oblasti držení těchto látek za účelem jejich prodeje nebo vývozu přijmou v souladu se stávajícími úmluvami OSN (*) veškerá opatření nezbytná pro předcházení nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami a jeho potlačování.

2. Aniž jsou dotčeny články 74, 75 a 76, zavazují se smluvní strany, že budou předcházet s využitím správních a trestněprávních opatření nedovolenému vývozu omamných a psychotropních látek jakéhokoli druhu, včetně konopí, jakož i prodeji těchto látek, jejich dodávání a obchodování s nimi, a potlačovat jej.

3. Za účelem boje proti nedovolenému dovozu omamných a psychotropních látek, včetně konopí, posílí smluvní strany na vnějších hranicích kontroly pohybu osob a zboží, jakož i dopravních prostředků. Pracovní skupina uvedená v článku 70 tato opatření upřesní. Tato pracovní skupina zejména posoudí možnost přesunutí části pracovníků policie a celních orgánů uvolněných z vnitřních hranic, jakož i využití moderních metod zjišťování drog a využití psů vycvičených pro vyhledávání drog.

4. Za účelem dodržování tohoto článku budou smluvní strany zvláště střežit místa obecně známá využíváním pro obchod s drogami.

²¹ Po začlenění schengenského acquis a schengenských pracovních struktur do rámce EU (tj. od 1.5.1999) již není ustanovení článku 70 aktuální a neuplatňuje se.

(*) Jednotná úmluva o omamných látkách z roku 1961 ve znění protokolu z roku 1972, Úmluva o psychotropních látkách z roku 1971, Úmluva OSN proti nedovolenému obchodu s omamnými a psychotropními látkami ze dne 20. prosince 1988.

5. Pokud jde o boj proti nedovolené poptávce po omamných a psychotropních látkách jakéhokoli druhu, včetně konopí, učiní smluvní strany vše, co je v jejich moci, pro předcházení negativním následkům této nedovolené poptávky a boj proti nim. Opatření přijatá za tímto účelem jsou v pravomoci jednotlivých smluvních stran.

Článek 72

Smluvní strany v souladu se svými ústavami a právními řády zajistí, aby byly přijaty takové právní předpisy, které umožní zabavování a konfiskaci výnosů z nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami.

Článek 73²²

1. Smluvní strany se v souladu se svými ústavami a právními řády zavazují, že přijmou opatření, která umožní v oblasti nedovoleného obchodu s omamnými a psychotropními látkami využívat sledované dodávky.

2. Rozhodnutí využít sledované dodávky se přijímá pro každý jednotlivý případ na základě předchozího povolení všech dotýčných smluvních stran.

3. Každá smluvní strana si na svém území ponechává řízení a kontrolu operace a je oprávněna zasáhnout.

Článek 74

Pokud jde o dovozený obchod s omamnými a psychotropními látkami, dohodnou se smluvní strany, že kontroly vyplývající z úmluv OSN vyjmenovaných v článku 71 a prováděné na vnitřních hranicích budou, bude-li to možné, přesunuty do vnitrozemí.

Článek 75

1. Při pohybu cestujících směrem na území smluvních stran nebo v rámci těchto území mohou osoby převážet omamné a psychotropní látky k léčebným účelům, pokud při kontrole předloží osvědčení vydané nebo ověřené příslušným orgánem státu bydliště.

2. Výkonný výbor stanoví formu a obsah osvědčení podle odstavce 1 vydávaného jednou ze smluvních stran, zejména údaje týkající se druhu a množství látek a doby trvání cesty.

3. Smluvní strany se vzájemně informují o tom, které orgány jsou příslušné k vydávání nebo ověřování osvědčení podle odstavce 2.

Článek 76

1. Smluvní strany přijmou, je-li to nezbytné a v souladu se svými léčebnými, etickými a praktickými zvyklostmi, vhodná opatření umožňující kontrolu omamných a psychotropních látek, které na území jedné či několika smluvních stran podléhají přísnějším kontrolám než na jejich území, aby nebyla snižována účinnost těchto přísnějších kontrol.

2. Odstavec 1 se vztahuje rovněž na látky často používané při výrobě omamných a psychotropních látek.

²² Článek 73 byl zrušen Úmluvou o vzájemné pomoci v trestních věcech mezi členskými státy Evropské unie, vypracovaná Radou na základě článku 34 Smlouvy o Evropské unii.

3. Smluvní strany se vzájemně informují o opatřeních přijatých pro zavedení dohledu nad dovoleným obchodem s látkami uvedenými v odstavci 1 a 2.

4. Obtížemi, které nastanou v této oblasti, se pravidelně zabývá výkonný výbor.

KAPITOLA 7

STŘELNÉ ZBRANĚ A STŘELIVO

Článek 77 ²³

1. Smluvní strany se zavazují, že přizpůsobí své vnitrostátní právní a správní předpisy týkající se nabývání, držení a předávání střelných zbraní a střeliva a obchodování s nimi této kapitole.

2. Tato kapitola se vztahuje na nabývání, držení a předávání střelných zbraní a střeliva a obchodování s nimi fyzickými a právními osobami; nevztahuje se na jejich dodávky ústředním a místním orgánům, ozbrojeným silám a policii, na nabývání a držení těmito orgány a ani na výrobu střelných zbraní a střeliva veřejnými podniky.

Článek 78

1. V rámci této kapitoly se střelné zbraně dělí na

a) zakázané zbraně;

b) zbraně podléhající povolení;

c) zbraně podléhající ohlášení.

2. Na mechanismus závěru, zásobník a hlaveň střelných zbraní se přiměřeně vztahují předpisy platné pro předmět, jehož součástí jsou nebo mají být.

3. Za krátké zbraně jsou ve smyslu této úmluvy považovány střelné zbraně, jejichž hlaveň nepřesahuje 30 cm nebo jejichž celková délka nepřesahuje 60 cm; všechny ostatní střelné zbraně jsou dlouhými zbraněmi.

Článek 79

1. Seznam zakázaných střelných zbraní a střeliva obsahuje tyto předměty:

a) střelné zbraně obvykle používané jako vojenské střelné zbraně;

b) automatické střelné zbraně, i když se nejedná o střelné zbraně vojenské;

c) střelné zbraně maskované jako jiné předměty;

d) střelivo s průbojnými, výbušnými nebo zápalnými střelami, jakož i střely pro takové střelivo;

e) střelivo pro pistole a revolvery se střelami dum-dum nebo se střelami s expanzní dutinou ve hrotu, jakož i střely pro takové střelivo.

²³ Články 77 až 90 již nejsou aktuální s ohledem na směrnici Rady 91/477/EHS ze dne 18. června 1991 o kontrole nabývání a držení zbraní (ve znění směrnice 2008/51/ES) a směrnici Rady 93/15/EHS ze dne 5. dubna 1993 o harmonizaci předpisů týkajících se uvádění na trh a dozoru nad výbušninami pro civilní použití (ve znění směrnice 2008/43/ES).

2. Příslušné orgány mohou ve zvláštních případech udělit povolení pro střelné zbraně a střelivo zmíněné v odstavci 1, pokud to není v rozporu s veřejnou bezpečností a veřejným pořádkem.

Článek 80

1. Seznam střelných zbraní, jejichž nabytí a držení podléhá povolení, obsahuje, pokud nejsou zakázány, alespoň tyto zbraně:

- a) krátké poloautomatické nebo opakovací střelné zbraně;
- b) krátké jednoranové střelné zbraně pro střelivo se středovým zápalem;
- c) krátké jednoranové střelné zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka je menší než 28 cm;
- d) dlouhé poloautomatické střelné zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než tři náboje;
- e) dlouhé opakovací a poloautomatické střelné zbraně s hladkým vývrtem hlavně, která nepřesahuje délku 60 cm;
- f) civilní poloautomatické střelné zbraně, které mají vzhled zbraní s automatickým mechanismem.

2. Seznam střelných zbraní, které podléhají vydání povolení, neobsahuje:

- a) poplašné, slzotvorné zbraně a zbraně používané pro signalizaci, pokud lze technicky zajistit, aby tyto zbraně nemohly být přeměněny běžnými nástroji na zbraně pro střelbu kulovým střelivem, a pokud vystřelení dráždivé látky nemůže člověku způsobit trvalou tělesnou újmu;
- b) dlouhé poloautomatické střelné zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora nemohou dohromady pojmout více než tři náboje, aniž by byly znovu nabity, a za podmínky, že jejich podávací ústrojí není odnímatelné, nebo pokud je zaručeno, že nemohou být přeměněny běžnými nástroji na zbraně, jejichž zásobník a nábojová komora mohou dohromady pojmout více než tři náboje.

Článek 81

Seznam střelných zbraní, které podléhají ohlášení, pokud nejsou zakázány nebo nepodléhají povolení, obsahuje tyto střelné zbraně:

- a) dlouhé opakovací střelné zbraně;
- b) dlouhé jednoranové střelné zbraně s drážkovým vývrtem;
- c) krátké jednoranové střelné zbraně pro střelivo s okrajovým zápalem, jejichž celková délka je větší než 28 cm;
- d) střelné zbraně vyjmenované v čl. 80 odst. 2 písm. b).

Článek 82

Seznam střelných zbraní uvedených v člancích 79, 80 a 81 neobsahuje tyto předměty:

- a) střelné zbraně, jejichž model byl vyvinut nebo vyroben, kromě výjimek, před 1. lednem 1870, pokud je nelze nabíjet střelivem určeným pro zbraně, které jsou zakázány nebo podléhají vydání povolení;
- b) napodobeniny zbraní uvedených v písmenu a), pokud z nich nelze střílet náboji s kovovými nábojnicemi;
- c) střelné zbraně znehodnocené tak, aby se z nich nedalo střílet, užitím technických postupů zaručených zkušební značkou úředního subjektu nebo postupů, které tento subjekt uzná.

Článek 83

Povolení k nabyvání a držení střelné zbraně podle článku 80 lze udělit pouze tehdy, pokud:

- a) je daná osoba starší osmnácti let, s výjimkou povolení pro lovecké a sportovní účely;*
- b) není daná osoba nezpůsobilá k nabyvání nebo držení střelné zbraně v důsledku duševní choroby nebo jiné duševní či fyzické nezpůsobilosti;*
- c) nebyla daná osoba odsouzena za trestný čin, ani nic jiného nenasvědčuje tomu, že by mohla ohrozit veřejnou bezpečnost nebo veřejný pořádek;*
- d) důvody, které daná osoba uvedla pro nabyvání nebo držení střelné zbraně, lze považovat za závažné.*

Článek 84

- 1. Ohlášení zbraní zmíněných v článku 81 je zapsáno do evidence, kterou vedou osoby uvedené v článku 85.*
- 2. Předává-li zbraň osoba, která není uvedena v článku 85, musí se tato skutečnost ohlásit podle předpisů, které stanoví každá smluvní strana.*
- 3. Ohlášení uvedená v tomto článku musí obsahovat údaje nezbytné pro identifikaci dotyčných osob a zbraní.*

Článek 85

- 1. Smluvní strany se zavazují, že pro výrobce střelných zbraní a obchodníky se střelnými zbraněmi, které podléhají vydání povolení, stanoví povinnost získat povolení, a pro výrobce střelných zbraní a obchodníky se střelnými zbraněmi, které podléhají ohlášení, povinnost provést ohlášení. Povolení vydané pro střelné zbraně podléhající povolení se vztahuje rovněž na střelné zbraně podléhající ohlášení. Smluvní strany stanoví pro výrobce a obchodníky se zbraněmi dohled, který bude zárukou účinné kontroly.*
- 2. Smluvní strany se zavazují přijmout předpisy, podle kterých budou všechny střelné zbraně označovány alespoň neodstranitelným sériovým identifikačním číslem a značkou výrobce.*
- 3. Smluvní strany uloží výrobcům a obchodníkům se zbraněmi povinnost vést evidenci všech střelných zbraní podléhajících povolení a ohlášení; evidence musí umožňovat rychlé zjištění druhu střelné zbraně, jejího původu a nabyvatele.*
- 4. Smluvní strany se zavazují, že pro střelné zbraně podléhající povolení na základě článků 79 a 80 vydají předpisy, které stanoví, že identifikační číslo a značka uvedené na střelné zbraní budou zaznamenány i v povolení vydaném jejímu držiteli.*

Článek 86

- 1. Smluvní strany se zavazují přijmout předpisy, na základě kterých bude oprávněným držitelům střelných zbraní podléhajících povolení nebo ohlášení zakázáno předávat tyto zbraně osobám, které nejsou držiteli povolení k jejich nabyvání nebo osvědčení o ohlášení.*
- 2. Smluvní strany mohou povolit dočasné předání těchto střelných zbraní způsobem, který stanoví.*

Článek 87

- 1. Smluvní strany zavedou do svých vnitrostátních právních předpisů ustanovení umožňující odnětí povolení, pokud držitel přestane splňovat podmínky pro vydání povolení podle článku 83.*
- 2. Smluvní strany se zavazují přijmout náležité předpisy, které stanoví zejména možnost zabavení střelné zbraně a odnětí povolení, a stanovit odpovídající sankce za porušení právních předpisů, které se týkají střelných zbraní. Sankce mohou představovat konfiskaci střelné zbraně.*

Článek 88

1. Osoby, které jsou držiteli povolení k nabyvání střelné zbraně, již nepotřebují povolení k nabyvání střeliva pro tuto zbraň.

2. Nabyvání střeliva osobami, které nejsou držiteli povolení k nabyvání zbraně, podléhá úpravě platné pro zbraň, pro kterou je střelivo určeno. Povolení může být vydáno pro jeden druh nebo pro všechny druhy střeliva.

Článek 89

Výkonný výbor může měnit nebo doplňovat seznamy zakázaných střelných zbraní, střelných zbraní podléhajících povolení nebo ohlášení, aby je přizpůsobil technickému a hospodářskému vývoji a vývoji bezpečnosti státu.

Článek 90

Smluvní strany jsou oprávněny přijímat přísnější zákony a předpisy týkající se střelných zbraní a střeliva.

Článek 91

1. Smluvní strany se na základě Evropské úmluvy o kontrole nabyvání a držení střelných zbraní jednotlivci ze dne 28. června 1978 v rámci svých vnitrostátních předpisů dohodnou na vytvoření systému výměny informací o nabyvání střelných zbraní soukromými osobami nebo podnikateli v oboru střelných zbraní v maloobchodě, kteří mají obvyklé bydliště nebo jsou usazeni na území druhé smluvní strany. Podnikatelem v oboru střelných zbraní v maloobchodě se rozumí osoba, jejíž profesní činnost zcela nebo částečně spočívá v maloobchodě se střelnými zbraněmi.

2. Výměna informací se týká:

a) mezi dvěma smluvními stranami, které ratifikovaly úmluvu zmíněnou v odstavci 1, střelných zbraní uvedených v příloze 1 část A č. 1 písm. a) až h) zmíněné úmluvy;

b) mezi dvěma smluvními stranami, z nichž alespoň jedna úmluvu uvedenou v odstavci 1 neratifikovala, střelných zbraní, které na území každé ze smluvních stran podléhají povolení nebo ohlášení.

3. Informace týkající se nabyvání střelných zbraní jsou předávány co nejrychleji a musí obsahovat tyto údaje:

a) datum nabytí a totožnost nabyvatele, tj.:

– pokud se jedná o fyzickou osobu: příjmení, jména, datum a místo narození, adresu a číslo pasu nebo průkazu totožnosti, jakož i datum vydání a uvedení orgánu, který doklad vydal, a zda se jedná o podnikatele v oboru zbraní či nikoli,

– pokud se jedná o právnickou osobu: název nebo obchodní firmu a sídlo, jakož i příjmení, jména, datum a místo narození, adresu a číslo pasu nebo průkazu totožnosti osoby oprávněné zastupovat právnickou osobu;

b) model, výrobní číslo, ráži a další znaky dané střelné zbraně, jakož i identifikační číslo.

4. Každá smluvní strana určí svůj vnitrostátní orgán, který předává a přijímá informace uvedené v odstavci 2 a 3, a neprodleně uvědomí ostatní smluvní strany o jakékoli změně v určení tohoto orgánu.

5. Orgán, který každá smluvní strana určí, může přijaté informace předávat svým příslušným místním policejním orgánům a orgánům pověřeným ostrahou hranic za účelem předcházení trestným činům a protiprávnímu jednání nebo jejich stíhání.

HLAVA IV

SCHENGENSKÝ INFORMAČNÍ SYSTÉM²⁴

KAPITOLA 1

ZŘÍZENÍ SCHENGENSKÉHO INFORMAČNÍHO SYSTÉMU

Článek 92

1. Smluvní strany zřídí a udržují společný informační systém nazývaný dále Schengenský informační systém, který tvoří vnitrostátní součást každé ze smluvních stran a technická podpůrná jednotka. Schengenský informační systém pomocí automatizovaného vyhledávacího postupu zajistí orgánům určeným smluvními stranami přístup k záznamům o osobách a věcech při provádění hraničních kontrol a ověřování a jiných policejních a celních kontrol ve vnitrozemí v souladu s vnitrostátními právními předpisy a pro kategorie záznamů podle článku 96 zajistí přístup k těmto záznamům pro účely řízení o udělování víz, vydávání povolení k pobytu a řízení s cizinci při uplatňování této úmluvy v oblasti pohybu osob.

2. Každá smluvní strana na svůj účet a na vlastní odpovědnost zřídí a udržuje svou vnitrostátní součást Schengenského informačního systému, jejíž soubor údajů je s využitím technické podpůrné jednotky obsahově totožný se soubory údajů vnitrostátních součástí všech ostatních smluvních stran. K zajištění rychlého a účinného předávání údajů podle odstavce 3 dodržuje každá smluvní strana při zřizování své vnitrostátní součásti protokoly a postupy společně stanovené smluvními stranami pro technickou podpůrnou jednotku. Soubor údajů každé vnitrostátní součásti slouží k automatizovanému vyhledávání na území jednotlivých smluvních stran. Vyhledávání v souborech údajů vnitrostátní součásti druhé smluvní strany není možné.

3. Smluvní strany společně a se společnou odpovědností zřídí a udržují chod technické podpůrné jednotky Schengenského informačního systému, za niž odpovídá Francouzská republika; tato technická podpůrná jednotka se zřizuje ve Štrasburku. Technická podpůrná jednotka obsahuje soubor údajů, který předáváním informací on-line zajišťuje totožnost souborů údajů vnitrostátních součástí. Soubor údajů technické podpůrné jednotky obsahuje

²⁴ Ustanovení hlavy 4 (s výjimkou čl. 102A) budou nahrazeny nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1987/2006 ze dne 20. prosince 2006 o zřízení, provozu a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II) a rozhodnutím Rady 2007/533/SVV ze dne 12. června 2007 o zřízení, provozování a využívání Schengenského informačního systému druhé generace (SIS II). Ustanovení článku 102A bude nahrazeno nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1986/2006 ze dne 20. prosince 2006 o přístupu subjektů odpovědných za vydávání osvědčení o registraci vozidel v členských státech k Schengenskému informačnímu systému druhé generace (SIS II). Změny nastanou k datu, které určí Rada (de facto až bude dokončen a připraven SIS II).

záznamy o osobách a věcech, pokud se týkají všech smluvních stran. Soubor údajů technické podpůrné jednotky neobsahuje jiné údaje, než které jsou zmíněny v tomto odstavci a v čl. 113 odst. 2.

4. Členské státy si v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy prostřednictvím orgánů určených za tím účelem (Sirene) vyměňují všechny nezbytné doplňující informace týkající se provedení záznamu a umožňující přijmout vhodná opatření v případech, kdy osoby nebo předměty, o kterých byly do tohoto systému vloženy údaje, byly nalezeny na základě vyhledávání v tomto systému. Tyto informace smějí být použity výhradně pro účely, pro které byly předány.²⁵

Článek 92A²⁶

1. Dnem vstupu v platnost nařízení Rady (ES) č. 1104/2008 a rozhodnutí Rady 2008/839/SVV a na základě definic obsažených v článku 2 uvedeného nařízení může být technická architektura Schengenského informačního systému doplněna o:

a) dodatečný centrální systém sestávající z:

— **technické podpůrné funkce (centrální SIS II) umístěné ve Francii a ze záložní centrální SIS II, jež se nachází v Rakousku, obsahující databázi SIS II a jednotné vnitrostátní rozhraní (NI-SIS),**

technického propojení mezi C.SIS a centrálním SIS II prostřednictvím převodníku umožňujícího přeměnu a synchronizaci údajů mezi C.SIS a centrálním SIS II;

b) vnitrostátní systém (N.SIS II), sestávající z vnitrostátních datových systémů, které komunikují s centrálním SIS II;

c) infrastrukturu pro komunikaci mezi centrálním SIS II a N.SIS II připojeným k NI-SIS. 2. N.SIS II může nahradit vnitrostátní součást systému uvedenou v článku 92, přičemž v takovém případě členské státy nemusejí uchovávat vnitrostátní datový soubor.

3. Centrální databáze SIS II je k dispozici za účelem automatizovaného vyhledávání na území každého členského státu.

4. Pokud členské státy nahradí svou vnitrostátní součást vnitrostátním systémem N.SIS II, povinné funkce technické podpůrné funkce vůči této vnitrostátní součásti systému podle čl. 92 odst. 2 a odst. 3 se stávají povinnými funkcemi vůči centrálnímu SIS II, aniž jsou dotčeny povinnosti uvedené v rozhodnutí 2008/839/SVV a v čl. 5 odst. 1 a čl. 10 odst. 1, 2 a 3 nařízení (ES) č. 1104/2008.

²⁵ Ustanovení článku 91 odst. 4 bylo doplněno nařízením Rady č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu a rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela je účinná od 13.6.2005.

²⁶ Článek 92A byl doplněn nařízením Rady 1104/2008/ES ze dne 24. října 2008 o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) a rozhodnutím Rady 2008/839/SVV ze dne 24. října 2008 o přechodu ze Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II). Novela vstoupila v platnost 11.11.2008.

5. Centrální SIS II poskytuje služby nezbytné pro zadávání a zpracovávání údajů SIS, on-line aktualizaci vnitrostátních kopií, synchronizaci a soulad mezi vnitrostátními kopiemi N.SIS II a centrální databází SIS II a počáteční nastavení a opětovné zavedení vnitrostátních kopií N.SIS II.

6. Francie, odpovědná za technickou podpůrnou funkci, ostatní členské státy a Komise spolupracují při zajišťování toho, aby vyhledávání v datových souborech N.SIS II nebo v databázi SIS II přinášelo výsledek rovnocenný výsledku vyhledávání ve vnitrostátním datovém souboru vnitrostátních součástí uvedených v čl. 92 odst. 2.

KAPITOLA 2

PROVOZ A VYUŽÍVÁNÍ SCHENGENSKÉHO INFORMAČNÍHO SYSTÉMU

Článek 93

Cílem Schengenského informačního systému je chránit v souladu s touto úmluvou veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost, včetně bezpečnosti státu, a uplatňovat ustanovení této úmluvy o pohybu osob na územích smluvních stran s využitím informací předávaných pomocí tohoto systému.

Článek 94

1. Schengenský informační systém obsahuje výhradně kategorie údajů, které dodává každá ze smluvních stran a které jsou potřebné pro účely uvedené v člancích 95 až 100. Smluvní strana pořizující záznam ověří, zda závažnost daného případu odůvodňuje zařazení záznamu do Schengenského informačního systému.

2. Kategorie záznamů jsou následující:

a) osoby vedené v seznamech;

b) věci uvedené v článku 100 a vozidla uvedená v článku 99.

b) věci uvedené v člancích 99 a 100.²⁷

3. O osobách se zařadí nanejvýš tyto údaje:

a) příjmení a jména, případně zvlášť vedené přezdívký;

b) zvláštní tělesná nezměnitelná znamení;

c) první písmeno druhého křestního jména;

²⁷ Ustanovení článku 94 odst. 2 písm. b) bylo změněno rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela ještě není účinná (účinnost bude stanovena zvláštním rozhodnutím Rady).

- d) datum a místo narození;
- e) pohlaví;
- f) státní občanství;
- g) údaj o tom, že dotyčné osoby jsou ozbrojeny;
- h) údaj o tom, že dotyčné osoby mají sklon k násilí;
- i) důvod záznamu;
- j) opatření, která je třeba přijmout.

3. O osobách se zařadí nanejvýš tyto údaje:

- a) příjmení a jména, případně zvlášť vedené přezdívký,
- b) zvláštní tělesná nezměnitelná znamení,
- c) (...),
- d) datum a místo narození,
- e) pohlaví,
- f) státní příslušnost,
- g) údaj o tom, že dotyčné osoby jsou ozbrojeny, mají sklon k násilí nebo jsou na útěku,
- h) důvod záznamu,
- i) opatření, která je třeba přijmout.²⁸

Další poznámky, zejména údaje vyjmenované v čl. 6 první větě Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981, nejsou přípustné.

4. Pokud smluvní strana pokládá záznam podle článků 95, 97 nebo 99 za neslučitelný se svými vnitrostátními právními předpisy, svými mezinárodními závazky nebo podstatnými národními zájmy, může k záznamu v souboru údajů vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému dodatečně připojit poznámku, že opatření přijatá na základě záznamu nejsou na jejím území vykonávána. S ostatními smluvními stranami o tom musí být vedeny konzultace. Jestliže smluvní strana, která záznam provedla, záznam nezruší, zůstane plně použitelný pro ostatní smluvní strany.

Článek 95

1. Na žádost soudního orgánu dožadující smluvní strany jsou do systému zařazeny údaje o osobách, o jejichž zatčení za účelem vydání se žádá.

²⁸ Ustanovení článku 94 odst. 3 prvního pododstavce bylo doplněno nařízením Rady č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu a rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela ještě není účinná (účinnost bude stanovena zvláštním rozhodnutím Rady).

2. Před zařazením záznamu smluvní strana pořizující záznam prověří, zda je zatčení přípustné podle vnitrostátních právních předpisů dožádaných smluvních stran. Má-li smluvní strana pořizující záznam pochybnosti, je povinna konzultovat dotyčné smluvní strany. Smluvní strana pořizující záznam sdělí nejrychlejším možným způsobem dožádané smluvní straně současně se zařazením záznamu následující podstatné informace vztahující se k věci:

a) orgán, který žádá o zatčení;

b) existenci příkazu k zatčení nebo aktu se stejným právním účinkem nebo pravomocného rozsudku;

c) podstatu a právní kvalifikaci trestného činu;

d) popis okolností, za kterých byl trestný čin spáchán, včetně doby, místa činu a stupně účasti dotyčné osoby na něm;

e) je-li to možné, následky trestného činu.

3. Dožádaná smluvní strana může k záznamu v souboru údajů vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému připojit poznámku o zákazu zatčení na základě tohoto záznamu do doby vymazání této poznámky. Poznámka musí být vymazána nejpozději dvacet čtyři hodin po zařazení záznamu, ledaže tato smluvní strana odmítne provést požadované zatčení z právních důvodů nebo ze zvláštního důvodu účelnosti. Pokud to ve zvlášť výjimečných případech vyžaduje složitost skutečností, které jsou podkladem záznamu, může být uvedená lhůta prodloužena až na jeden týden. Aniž je dotčena poznámka nebo zamítavé rozhodnutí, mohou ostatní smluvní strany zatčení požadované v záznamu provést.

4. Požaduje-li některá smluvní strana z důvodů zvláštní naléhavosti okamžité šetření, prověří dožádaná smluvní strana, zda může od poznámky upustit. Dožádaná smluvní strana učiní nezbytné kroky, aby požadované opatření, pokud je záznam schválen, mohlo být neprodleně vykonáno.

5. Není-li možné zatčení provést z důvodu dosud neuzavřeného vyšetřování nebo z důvodů zamítavého rozhodnutí dožádané smluvní strany, musí dožádaná smluvní strana záznam považovat za záznam pro účely sdělení místa pobytu.

6. Dožádané smluvní strany vykonají opatření požadovaná na základě záznamu v souladu s platnými smlouvami o vydávání osob a s vnitrostátními právními předpisy. Požadované opatření nejsou povinny vykonat, pokud se jedná o jejich státního příslušníka, aniž je dotčena možnost provést zatčení v souladu s vnitrostátními právními předpisy.

Článek 96

1. Údaje týkající se cizinců, o kterých je veden záznam pro účely odepření vstupu, jsou zařazeny na základě vnitrostátního záznamu vyplývajícího z rozhodnutí přijatých příslušnými správními orgány a soudy v souladu s procesními předpisy, které stanoví vnitrostátní právní předpisy.

2. Rozhodnutí se mohou zakládat na tom, že přítomnost cizince na území smluvní strany představuje ohrožení veřejného pořádku, veřejné bezpečnosti nebo bezpečnosti státu.

Může to být zejména případ:

a) cizince, který byl odsouzen pro trestný čin, na který se vztahuje trest odnětí svobody v délce nejméně jednoho roku;

b) cizince, proti kterému existuje důvodné podezření, že spáchal závažné trestné činy včetně těch, jež jsou uvedeny v článku 71, nebo proti kterému existují konkrétní důkazy, že zamýšlí spáchat tyto činy na území smluvní strany.

3. Rozhodnutí se mohou rovněž zakládat na skutečnosti, že cizinec byl vyhoštěn, navrácen nebo vypovězen, přičemž tato opatření nebyla odložena ani zrušena, obsahují zákaz vstupu, případně pobytu a zakládají se na porušení vnitrostátních právních předpisů o vstupu nebo pobytu cizinců.

Článek 97

Údaje týkající se pohřešovaných osob nebo osob, které v zájmu své vlastní ochrany nebo předcházení nebezpečí musí být na žádost příslušného orgánu nebo příslušného soudu smluvní strany pořizující záznam umístěny dočasně na bezpečném místě, jsou zařazeny, aby policejní orgány mohly smluvní straně, která pořídila záznam, sdělit místo pobytu nebo aby mohly osobu umístit do bezpečí a zabránit jí tak v tom, aby pokračovala v cestě, pokud to dovolují vnitrostátní právní předpisy. To platí zejména pro nezletilé osoby a osoby, které musí být internovány na základě rozhodnutí příslušného orgánu. Sdělení údajů vyžaduje souhlas pohřešované osoby, pokud je plnoletá.

Článek 98

1. Údaje o svědcích, o osobách předvolaných k soudním orgánům v rámci trestního řízení, aby vypovídaly o skutečnostech, pro které jsou stíhány, nebo údaje o osobách, kterým musí být doručen trestní rozsudek nebo obsílka k nástupu trestu odnětí svobody, se zařadí na žádost příslušných soudních orgánů pro účely sdělení místa pobytu nebo bydliště.

2. Požadované informace jsou dožadující straně sdělovány v souladu s vnitrostátními právními předpisy a podle platných smluv o právní pomoci v trestních věcech.

Článek 99

1. Údaje o osobách nebo vozidlech jsou zařazovány pro účely utajeného sledování nebo zvláštních kontrol podle odstavce 5 podle vnitrostátních právních předpisů smluvní strany pořizující záznam.

1. Údaje o osobách nebo vozidlech, plavidlech, letadlech a kontejnerech jsou zařazovány pro účely utajeného sledování nebo zvláštních kontrol podle odstavce 5 podle vnitrostátních právních předpisů členského státu pořizujícího záznam.²⁹

2. Záznam může být proveden pro účely trestního stíhání a předcházení ohrožení veřejné bezpečnosti, pokud:

²⁹ Ustanovení článku 99 odst. 1 bylo změněno rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela ještě není účinná (účinnost bude stanovena zvláštním rozhodnutím Rady).

a) existují konkrétní důkazy, že dotyčná osoba zamýšlí spáchat nebo se účastnit páchaní četných a mimořádně závažných trestných činů, nebo

b) z celkového posouzení dotyčné osoby, zejména na základě dosud spáchaných trestných činů, lze předpokládat, že se i v budoucnosti dopustí mimořádně závažných trestných činů.

3. Mimo jiné může být záznam v souladu s vnitrostátními právními předpisy proveden na žádost orgánů odpovědných za bezpečnost státu, pokud lze předpokládat na základě konkrétních důkazů, že informace uvedené v odstavci 4 jsou nezbytné pro předcházení závažnému ohrožení ze strany dotyčné osoby nebo jiným závažným ohrožením pro vnitřní nebo vnější bezpečnost státu. Smluvní strana pořizující záznam je povinna předem konzultovat ostatní smluvní strany. **Členský stát pořizující záznam podle tohoto odstavce je povinen o tom informovat ostatní členské státy.**³⁰

4. Pro účely utajeného sledování mohou být při provádění hraničních a jiných policejních a celních kontrol ve vnitrozemí shromažďovány úplně nebo částečně dále uvedené informace

a předávány orgánu pořizujícímu záznam:

a) nalezení osoby nebo vozidla uvedených v záznamech;

b) místo, doba nebo důvod ověření;

c) trasa a cíl cesty;

d) osoby, které doprovázejí dotyčnou osobu, nebo cestující;

e) použité vozidlo;

f) převážené věci;

g) okolnosti, za jakých byly osoba nebo vozidlo nalezeny.

Při zjišťování těchto údajů je třeba dbát na to, aby nebyla ohrožena tajná povaha sledování.

5. V rámci zvláštních kontrol uvedených v odstavci 1 může být v souladu s vnitrostátními právními předpisy k dosažení účelu uvedeného v odstavcích 2 a 3 provedena prohlídka osob, vozidel nebo převážených věcí.

V rámci zvláštních kontrol uvedených v odstavci 1 může být v souladu s vnitrostátními právními předpisy k dosažení účelu uvedeného v odstavcích 2 a 3 provedena prohlídka osob, vozidel, plavidel, letadel, kontejnerů a převážených věcí.³¹

Pokud zvláštní kontrola není podle vnitrostátních právních předpisů některé smluvní strany přípustná, mění se toto opatření pro tuto smluvní stranu automaticky v utajené sledování.

³⁰ Poslední věta článku 99 odst. 3 byla změněna rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela je účinná od 13.6.2005.

³¹ První věta článku 99 odst. 5 byla změněna rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela ještě není účinná (účinnost bude stanovena zvláštním rozhodnutím Rady).

6. Dožádaná smluvní strana může k záznamu v souboru údajů vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému připojit poznámku o zákazu provádět opatření na základě záznamu zařazeného pro účely utajeného sledování nebo zvláštní kontroly do doby vymazání této poznámky. Poznámka musí být vymazána nejpozději dvacet čtyři hodin po zařazení záznamu, ledaže dotyčná smluvní strana odmítne provést požadované opatření z právních důvodů nebo ze zvláštního důvodu účelnosti. Aniž je dotčena poznámka nebo zamítavé rozhodnutí, mohou ostatní smluvní strany opatření požadované v záznamu provést.

Článek 100

1. Do Schengenského informačního systému jsou zařazovány údaje o věcech hledaných za účelem zabavení nebo za účelem zajištění důkazů v trestním řízení.

2. Pokud se při vyhledávání zjistí, že byl proveden záznam o věci, která byla nalezena, spojí se orgán, který záznam našel, s orgánem, který jej pořídil, a dohodnou se na nezbytných opatřeních. Za tímto účelem mohou být podle této úmluvy předávány i osobní údaje. Opatření, jež má provést smluvní strana, která věc našla, musí být v souladu s jejími vnitrostátními právními předpisy.

3. Zařazují se tyto kategorie věcí:

a) odcizená, neoprávněně užívaná nebo pohřešovaná vozidla s motorem o obsahu válců přesahujícím 50 ccm;

b) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované přívěsy a obytné přívěsy o pohotovostní hmotnosti přesahující 750 kg;

c) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované střelné zbraně;

d) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované nevyplněné doklady;

e) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované vydané doklady totožnosti (pasy, osobní průkazy, řidičské průkazy),³²

f) bankovky (evidované).

3. Zařazují se tyto kategorie okamžitě identifikovatelných věcí:³²

a) odcizená, neoprávněně užívaná nebo pohřešovaná vozidla s motorem o obsahu válců přesahujícím 50 ccm, plavidla a letadla;

b) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované přívěsy o pohotovostní hmotnosti přesahující 750 kg, obytné přívěsy, průmyslová zařízení, závěsné motory a kontejnery;

c) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované střelné zbraně;

d) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované nevyplněné doklady;

³² Ustanovení článku 100 odst. 3 bylo změněno rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela ještě není účinná (účinnost bude stanovena zvláštním rozhodnutím Rady). Účinnosti zatím nabyly pouze ustanovení písm. e) na základě rozhodnutí Rady 2006/229/SVV ze dne 3. března 2006 a ustanovení písm. f) na základě rozhodnutí Rady 2006/228/SVV ze dne 9. března 2006, obě ke dni 31.3.2006.

e) odcizené, neoprávněně užívané, pohřešované nebo za neplatné prohlášené vydané doklady totožnosti, jako jsou pasy, osobní průkazy, řidičské průkazy, povolení k pobytu a cestovní doklady;

f) odcizené, neoprávněně užívané, pohřešované nebo za neplatné prohlášené technické průkazy vozidel a státní poznávací značky;

g) bankovky (evidované);

h) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované cenné papíry a platební nástroje, jako jsou šeky, kreditní karty, dluhopisy, akcie a podíly.

Článek 101

1. Přístup k údajům uloženým v Schengenském informačním systému a právo tyto údaje přímo vyhledávat jsou vyhrazeny výlučně orgánům příslušným pro:

a) provádění kontrol na hranicích;

b) provádění jiných policejních a celních kontrol ve vnitrozemí, jakož i jejich koordinaci.

Přístup k údajům uloženým v Schengenském informačním systému a právo tyto údaje přímo vyhledávat mohou však při plnění svých úkolů stanovených vnitrostátními právními předpisy vykonávat i vnitrostátní justiční orgány, mezi jinými i orgány, které jsou příslušné k zahájení trestního stíhání v rámci trestního řízení a soudních šetření před sdělením obvinění.³³

2. Přístup k údajům uloženým podle článku 96 a právo přímého vyhledávání těchto údajů mají orgány příslušné pro udělování víz, ústřední orgány příslušné pro projednávání žádostí o víza, jakož i orgány příslušné k vydávání povolení k pobytu a pro řízení s cizinci při uplatňování ustanovení této úmluvy o pohybu osob. Přístup k údajům se řídí vnitrostátními právními předpisy smluvních stran.

2. Přístup k údajům uloženým podle článku 96 a údajům týkajícím se osobních dokladů uložených podle čl. 100 odst. 3 písm. d) a e) a právo přímého vyhledávání těchto údajů, mohou mít dále orgány příslušné k udělování víz, ústřední orgány příslušné k projednávání žádostí o víza, jakož i orgány příslušné k vydávání povolení k pobytu a k řízení s cizinci při uplatňování ustanovení této úmluvy o pohybu osob. Přístup těchto orgánů k údajům se řídí vnitrostátním právem každého členského státu.³⁴

3. Uživatelé mohou vyhledávat pouze údaje, které jsou nezbytné pro plnění jejich úkolů.

³³ Ustanovení článku 101 odst. 1 bylo doplněno nařízením Rady č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu a rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela je účinná od 13.6.2005.

³⁴ Ustanovení článku 101 odst. 2 bylo změněno nařízením Rady č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu. Novela je účinná od 1.11.2006 na základě rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006, kterým se stanoví datum použitelnosti čl. 1 odst. 4 a 5 nařízení (ES) č. 871/2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu (2006/628/ES).

4. Každá smluvní strana sdělí výkonnému výboru seznam příslušných orgánů, které jsou oprávněny přímo vyhledávat údaje uložené v Schengenském informačním systému. V tomto seznamu je u každého orgánu uvedeno, jaké údaje a pro jaké účely může vyhledávat.

Článek 101A³⁵

1. Evropský policejní úřad (Europol) má v rámci svého mandátu a na své vlastní náklady právo na přístup k údajům zařazeným v Schengenském informačním systému v souladu s články 95, 99 a 100 a právo tyto údaje přímo vyhledávat.

2. Europol může vyhledávat pouze údaje, které jsou nezbytné pro plnění jeho úkolů.

3. Pokud vyhledávání provedené Europlem odhalí existenci záznamu v Schengenském informačním systému, Europol o tom informuje způsobem vymezeným Úmluvou o Europolu členský stát, který daný záznam pořídil.

4. Použití informací získaných vyhledáváním v Schengenském informačním systému podléhá souhlasu daného členského státu. Pokud členský stát povolí použití takové informace, řídí se nakládání s ní Úmluvou o Europolu. Europol může takovou informaci sdělit třetím státům a třetím subjektům pouze se souhlasem daného členského státu.

5. Europol může od daného členského státu v souladu s Úmluvou o Europolu požadovat dodatečné informace.

6. Europol:

a) v souladu s ustanoveními článku 103 zapíše každé vyhledávání, které provede;

b) aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 4 a 5, nepojí části Schengenského informačního systému s jakýmkoli počítačovým systémem pro sběr a zpracování údajů provozovaným Europlem nebo na jeho pracovištích, ani do takového systému nepřenese údaje v Schengenském informačním systému obsažené, k nimž má přístup, ani nebude stahovat nebo jinak kopírovat jakékoli části Schengenského informačního systému;

c) omezí přístup k údajům zaneseným do Schengenského informačního systému na konkrétně oprávněné zaměstnance Europolu;

d) přijme a bude uplatňovat opatření stanovená v článku 118;

e) umožní Společnému kontrolnímu orgánu zřízenému podle článku 24 Úmluvy o Europolu, aby kontroloval činnost Europolu při výkonu jeho práva na přístup k údajům zaneseným v Schengenském informačním systému a práva tyto údaje vyhledávat.

³⁵ Články 101A a 101B byly doplněny rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela je účinná od 1.10.2006 na základě rozhodnutí 2006/631/SVV ze dne 24. července 2006, kterým se stanoví datum použitelnosti některých ustanovení rozhodnutí 2005/211/SVV o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu.

Článek 101B

- 1. Národní členové Eurojustu a jejich asistenti mají právo na přístup k údajům zařazeným v Schengenském informačním systému v souladu s články 95 a 98 a právo tyto údaje vyhledávat.**
- 2. Národní členové Eurojustu a jejich asistenti mohou vyhledávat pouze údaje, které potřebují pro plnění svých úkolů.**
- 3. Pokud vyhledávání provedené národním členem Eurojustu odhalí existenci záznamu v Schengenském informačním systému, informuje o tom členský stát, který daný záznam pořídil. Jakákoli informace získaná takovým vyhledáváním může být třetím státům a třetím subjektům sdělena pouze se souhlasem členského státu, který daný záznam pořídil.**
- 4. Žádné ustanovení tohoto článku se nedotýká ustanovení rozhodnutí Rady o zřízení Eurojustu týkajících se ochrany údajů a odpovědnosti za neoprávněné nebo nesprávné zpracování takových údajů národními členy Eurojustu nebo jejich asistenty, ani pravomocí společného kontrolního orgánu zřízeného podle článku 23 uvedeného rozhodnutí Rady.**
- 5. Každé vyhledávání provedené národním členem Eurojustu nebo jeho asistentem se zapisuje v souladu s článkem 103 a každé jejich použití údajů, k nimž získali přístup, se zaeviduje.**
- 6. Části Schengenského informačního systému nelze propojit s jakýmkoli počítačovým systémem pro sběr a zpracování údajů provozovaným Eurojustem nebo na jeho pracovištích, ani do takového systému nelze přenést údaje v Schengenském informačním systému obsažené, k nimž mají národní členové nebo jejich asistenti přístup, ani nelze jakékoli části Schengenského informačního systému stahovat.**
- 7. Přístup k údajům zaneseným v Schengenském informačním systému se omezuje na národní členy a jejich asistenty a nelze jej rozšířit na zaměstnance Eurojustu. 8. Přijmou se a budou se uplatňovat opatření stanovená v článku 118.**

KAPITOLA 3

OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ A ZABEZPEČENÍ ÚDAJŮ

V SCHENGENSKÉM INFORMAČNÍM SYSTÉMU

Článek 102

- 1. Smluvní strany mohou využívat údaje uvedené v člancích 95 až 100 pouze pro účely uvedené v těchto člancích pro každý záznam.**
- 2. Kopie údajů se mohou pořizovat pouze pro technické účely, pokud jsou potřebné k přímému vyhledávání orgány uvedenými v článku 101. Záznamy pořizené druhými smluvními stranami nesmějí být z vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému kopírovány do jiných vnitrostátních souborů údajů.**

3. Pokud jde o záznamy podle článků 95 až 100 této úmluvy, jakákoli odchylka od odstavce 1 za účelem nahrazení jednoho druhu záznamu jiným druhem musí být odůvodněna nezbytností předcházet bezprostřednímu vážnému ohrožení veřejného pořádku a veřejné bezpečnosti z vážných důvodů bezpečnosti státu nebo s cílem předejít závažnému trestnému činu. Za tím účelem musí být předem získáno povolení smluvní strany, která záznam pořídila.

4. Údaje nesmějí být využívány k administrativním účelům. Odchylně smějí být údaje uložené podle článku 96 použity v souladu s vnitrostátními právními předpisy každé ze smluvních stran pouze pro účely vyplývající z čl. 101 odst. 2. **Odchylně smějí být údaje uložené podle článku 96 a údaje týkající se osobních dokladů uložených podle čl. 100 odst. 3 písm. d) a e) použity v souladu s vnitrostátními právními předpisy každého členského státu pouze pro účely vyplývající z čl. 101 odst. 2.**³⁶

5. Každé využití údajů, které není v souladu s odstavci 1 až 4, je podle vnitrostátních právních předpisů dané smluvní strany považováno za zneužití.

Článek 102A³⁷

1. Odchylně od čl. 92 odst. 1, čl. 100 odst. 1, čl. 101 odst. 1 a 2 a čl. 102 odst. 1, 4 a 5 mají služby členských států, které jsou podle směrnice Rady 1999/37/ES ze dne 29. dubna 1999 o registračních dokladech vozidel příslušné pro vydávání osvědčení o registraci vozidel, právo na přístup k těmto údajům uloženým v Schengenském informačním systému pouze za účelem kontroly, zda vozidla přihlášená k registraci nepatří mezi odcizená, neoprávněně užívaná nebo pohřešovaná:

a) údaje o odcizených, neoprávněně užívaných nebo pohřešovaných vozidlech s motorem o obsahu válců přesahujícím 50 cm³;

b) údaje o odcizených, neoprávněně užívaných nebo pohřešovaných přívěsech a karavanech s pohotovostní hmotností nad 750 kg;

c) údaje o odcizených, neoprávněně užívaných, pohřešovaných nebo neplatných osvědčeních o registraci vozidel a státních poznávacích značkách.

S výhradou odstavce 2 se přístup těchto služeb k těmto údajům řídí vnitrostátním právem jednotlivých členských států.

2. Služby uvedené v odstavci 1, které jsou státními službami, jsou oprávněny přímo vyhledávat v údajích uložených v Schengenském informačním systému a uvedených v témže odstavci. Služby uvedené v odstavci 1, které nejsou státními službami, mají přístup k údajům uloženým v Schengenském informačním systému a uvedeným v témže odstavci pouze prostřednictvím jednoho z orgánů uvedených v čl. 101 odst. 1. Tento

³⁶ Ustanovení článku 102 odst. 4 bylo změněno nařízením Rady č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu. Novela je účinná od 1.11.2006 na základě rozhodnutí Rady ze dne 24. července 2006, kterým se stanoví datum použitelnosti čl. 1 odst. 4 a 5 nařízení (ES) č. 871/2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu (2006/628/ES).

³⁷ Článek 102A byl doplněn nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1160/2005 ze dne 6. července 2005, kterým se mění Úmluva k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích, pokud jde o přístup služeb členských států příslušných pro vydávání osvědčení o registraci vozidel do Schengenského informačního systému. Novela je účinná pd 11.1.2006.

orgán je oprávněn vyhledávat údaje přímo a předávat je těmto službám. Příslušné členské státy zajistí, aby tyto služby a jejich zaměstnanci měli povinnost dodržovat veškerá omezení týkající se přípustného používání údajů, jež jim orgán postoupil.

3. Ustanovení čl. 100 odst. 2 se nevztahuje na vyhledávání podle tohoto článku. Předávání informací získaných vyhledáváním v Schengenském informačním systému, jež vedou k podezření na spáchání trestného činu, policejním a soudním orgánům službami uvedenými v odstavci 1, se řídí vnitrostátním právem.

4. Rada poté, co požádá o stanovisko společný kontrolní úřad zřízený podle článku 115 o pravidlech na ochranu údajů, každoročně předloží Evropskému parlamentu zprávu o uplatňování tohoto článku. Tato zpráva zahrnuje informace a statistické údaje týkající se využívání ustanovení tohoto článku a výsledků jejich uplatňování a uvádí, jak byla uplatněna pravidla na ochranu údajů.

Článek 103

Každá smluvní strana dbá na to, aby orgán, který vede soubor údajů, zapisoval v průměru každé desáté předání osobních údajů do vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému za účelem kontroly přípustnosti dotazu. Zápis lze použít pouze pro tento účel a po šesti měsících je vymazán.

Každý členský stát zajistí, aby orgán, který vede soubor údajů, zapisoval každé předání osobních údajů do vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému za účelem kontroly přípustnosti vyhledávání. Zápis lze použít pouze pro tento účel a je vymazán nejdříve po uplynutí jednoho roku a nejpozději po třech letech.³⁸

Článek 104

1. Na záznam se vztahují vnitrostátní právní předpisy smluvní strany pořizující záznam, pokud tato úmluva nestanoví přísnější podmínky.

2. Nestanoví-li tato úmluva zvláštní úpravu, použijí se pro údaje zařazené ve vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému vnitrostátní právní předpisy dané smluvní strany.

3. Nestanoví-li tato úmluva zvláštní úpravu pro provádění opatření požadovaných v záznamu, použijí se vnitrostátní právní předpisy dožádané smluvní strany, která opatření provádí. Stanoví-li tato úmluva zvláštní úpravu týkající se provádění opatření požadovaných v záznamu, vztahují se na působnost v oblasti prováděných opatření vnitrostátní předpisy dožádané smluvní strany. Pokud požadovaná opatření nemohou být provedena, uvědomí o tom dožádaná smluvní strana neprodleně smluvní stranu, která pořídila záznam.

³⁸ Ustanovení článku 103 bylo změněno nařízením Rady č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu a rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela je účinná od 1.1.2006 na základě rozhodnutí Rady 2005/727/SVV a rozhodnutí Rady 2005/728/JHA ze dne 12. října 2005.

Článek 105

Smluvní strana pořizující záznam odpovídá za správnost a aktuálnost ukládání údajů do Schengenského informačního systému a jeho soulad s právem.

Článek 106

1. K provádění změn, dodatků, oprav nebo výmazu údajů je oprávněna pouze smluvní strana, která záznam pořídila.
2. Má-li některá smluvní strana, která neprovedla záznam, důkazy o tom, že údaje jsou fakticky nebo právně chybné, uvědomí o tom co nejdříve smluvní stranu, která provedla záznam a která je povinna sdělení neprodleně ověřit, a je-li třeba, neprodleně údaje opravit nebo vymazat.
3. Pokud se smluvní strany nemohou dohodnout, předloží smluvní strana, která nedala k záznamu podnět, věc společnému kontrolnímu orgánu uvedenému v čl. 115 odst. 1 k vyjádření stanoviska.

Článek 107

Pokud byl v Schengenském informačním systému záznam o některé osobě již pořízen, dohodne se smluvní strana, která zařazuje nový záznam, se smluvní stranou, která pořídila první záznam, o zařazení těchto záznamů. Smluvní strany mohou k tomuto účelu rovněž přijmout obecnou úpravu.

Článek 108

1. Každá smluvní strana určí orgán, který bude na ústřední úrovni příslušný pro vnitrostátní součást Schengenského informačního systému.
2. Každá smluvní strana provádí své záznamy prostřednictvím tohoto orgánu.
3. Tento orgán je odpovědný za řádné fungování vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému a přijímá opatření nezbytná pro dodržování této úmluvy.
4. Smluvní strany si prostřednictvím depozitáře vzájemně oznámí orgány uvedené v odstavci 1.

Článek 109

1. Právo osob na přístup k údajům, které se jich týkají a jsou uloženy v Schengenském informačním systému, se vykonává v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvní strany, u které se toto právo uplatňuje. Pokud to stanoví vnitrostátní právní předpisy, rozhoduje o tom, zda a jakým způsobem se tyto informace poskytují, vnitrostátní kontrolní orgán uvedený v čl. 114 odst. 1. Smluvní strana, která záznam neprovedla, může poskytnout informace o těchto údajích, pouze pokud předem poskytla smluvní straně, která záznam provedla, příležitost zaujmout postoj.

2. Sdělení informace dotyčné osobě je zamítnuto, pokud může poškodit provedení právního úkolu uvedeného v záznamu, nebo z důvodu ochrany práv a svobod druhých. Je zamítnuto vždy, pokud u záznamu trvá účel utajeného sledování.

Článek 110

Každý má právo na to, aby fakticky chybné údaje, které se ho týkají, byly opraveny a právně chybné údaje byly vymazány.

Článek 111

1. Každý má právo na území každé smluvní strany podat žalobu k soudu nebo orgánu příslušnému podle vnitrostátních právních předpisů zejména ve věci opravy, výmazu či poskytnutí informace nebo odškodnění v souvislosti se záznamem, který se ho týká.

2. Aniž je dotčen článek 116, zavazují se smluvní strany, že budou vykonávat pravomocná rozhodnutí přijatá soudy nebo orgány uvedenými v odstavci 1.

Článek 112

1. Osobní údaje zařazené do Schengenského informačního systému za účelem pátrání po osobách se uchovávají pouze po dobu nezbytnou pro sledovaný účel. Nejpozději tři roky po jejich zařazení musí smluvní strana, která záznam pořídila, prověřit potřebu jejich dalšího uchovávání. Pro záznamy uvedené v článku 99 činí tato lhůta jeden rok.

2. Každá smluvní strana v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy případně stanoví kratší lhůtu pro prověření.

3. Technická podpůrná jednotka Schengenského informačního systému automaticky s měsíčním předstihem uvědomí smluvní strany o plánovaném výmazu.

4. Smluvní strana, která záznam pořídila, může ve lhůtě stanovené pro prověření rozhodnout o zachování záznamu, je-li to nezbytné pro účely, pro něž byl záznam pořízen. Prodloužení záznamu je třeba sdělit technické podpůrné jednotce. Odstavec 1 se použije obdobně.

Článek 112A³⁹

1. Osobní údaje obsažené v souborech údajů uchovávaných orgány uvedenými v čl. 92 odst. 4 v důsledku výměny informací podle uvedeného odstavce se uchovávají pouze po dobu nezbytnou pro dosažení cílů, pro které byly poskytnuty. V každém případě jsou však vymazány nejpozději jeden rok poté, co byly záznam nebo záznamy týkající se dotčené osoby nebo předmětu vymazány ze Schengenského informačního systému.

2. Odstavcem 1 není dotčeno právo členského státu uchovávat ve vnitrostátních souborech údaje týkající se konkrétního záznamu, který učinil tento členský stát nebo

³⁹ Článek 112A byl doplněn nařízením Rady č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu a rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela je účinná od 11.9. 2005 (pro Island a Norsko od 10. prosince 2005).

který vedl k přijetí opatření na jeho území. Doba, po kterou mohou být takové údaje uchovávány v těchto souborech, se řídí vnitrostátním právem.

Článek 113

1. Jiné údaje než údaje uvedené v článku 112 se uchovávají nejvýše po dobu deseti let, údaje týkající se vydaných dokladů totožnosti a evidovaných bankovek nejvýše po dobu pěti let a údaje o motorových vozidlech, přívěsech a obytných přívěsech nejvýše po dobu tří let.

1. Jiné údaje než údaje uvedené v článku 112 se uchovávají nejvýše po dobu deseti let a údaje týkající se věcí uvedených v čl. 99 odst. 1 nejvýše po dobu pěti let.⁴⁰

2. Vymazané údaje jsou ještě po dobu jednoho roku uloženy v technické podpůrné jednotce. Během této doby se mohou používat pouze pro účely dodatečné kontroly jejich přesnosti a souladu jejich uložení s právem. Poté musí být zničeny.

Článek 113A⁴¹

1. Údaje jiné než osobní údaje obsažené v souborech údajů uchovávaných orgány uvedenými v čl. 92 odst. 4 v důsledku výměny informací podle uvedeného odstavce se uchovávají pouze po dobu nezbytnou pro dosažení cílů, pro které byly poskytnuty. V každém případě jsou však vymazány nejpozději jeden rok poté, co byly záznam nebo záznamy týkající se dotčené osoby nebo předmětu vymazány ze Schengenského informačního systému.

2. Odstavcem 1 není dotčeno právo členského státu uchovávat ve vnitrostátních souborech údaje týkající se konkrétního záznamu, který učinil tento členský stát nebo který vedl k přijetí opatření na jeho území. Doba, po kterou mohou být takové údaje uchovávány v těchto souborech, se řídí vnitrostátním právem.

Článek 114

1. Každá smluvní strana určí kontrolní orgán, který je v souladu s vnitrostátními právními předpisy pověřen výkonem nezávislé kontroly souboru údajů vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému a ověřováním toho, zda zpracování a využívání údajů uložených v Schengenském informačním systému neporušuje práva dotčené osoby. Za tím účelem má tento kontrolní orgán přístup k souboru údajů vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému.

2. Každý má právo požádat kontrolní orgány o ověření údajů, které se ho týkají a jsou uloženy v Schengenském informačním systému, jakož i o ověření jejich využívání. Výkon tohoto práva se řídí vnitrostátními právními předpisy smluvní strany, u které byla žádost o ověření

⁴⁰ Ustanovení čl. 113 odst. 1 bylo doplněno rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela je účinná od 15.10. 2005 na základě rozhodnutí Rady 2005/719/JHA ze dne 12. října 2005.

⁴¹ Článek 113A byl doplněn nařízením Rady č. 871/2004 ze dne 29. dubna 2004 o zavedení některých nových funkcí Schengenského informačního systému, také se zřetelem k boji proti terorismu a rozhodnutím Rady 2005/211/SVV ze dne 24. února 2005 o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu. Novela je účinná od 11.9.2005 (pro Island a Norsko od 10.12.2005).

podána. Pokud byly údaje zařazeny jinou smluvní stranou, je kontrola prováděna v úzké spolupráci s kontrolním orgánem této smluvní strany.

Článek 115

1. Pro kontrolu technické podpůrné jednotky Schengenského informačního systému se zřizuje společný kontrolní orgán, který se skládá ze dvou zástupců každého vnitrostátního kontrolního orgánu. Každá smluvní strana má při hlasování jeden hlas. Kontrola se vykonává v souladu s touto úmluvou, Úmluvou Rady Evropy o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981, doporučením R (87) 15 Výboru ministrů Rady Evropy ze dne 17. září 1987 o používání osobních údajů v policejní oblasti a v souladu s vnitrostátními právními předpisy smluvní strany odpovědné za technickou podpůrnou jednotku.
2. Společný kontrolní orgán má ve vztahu k technické podpůrné jednotce Schengenského informačního systému za úkol ověřovat řádné uplatňování této úmluvy. Za tímto účelem má přístup k technické podpůrné jednotce.
3. Společný kontrolní orgán je rovněž příslušný pro přezkoumávání obtíží při uplatňování nebo výkladu v souvislosti s provozováním Schengenského informačního systému, pro zkoumání obtíží, které mohou vzniknout při výkonu nezávislé kontroly prováděné vnitrostátními kontrolními orgány smluvních stran nebo při výkonu práva na přístup do systému, jakož i pro vypracování harmonizovaných návrhů s cílem nacházet společná řešení stávajících obtíží.
4. Zprávy vypracované společným kontrolním orgánem jsou předávány orgánům, kterým předávají své zprávy vnitrostátní kontrolní orgány.

Článek 116

1. Každá smluvní strana odpovídá podle vnitrostátních právních předpisů za škodu způsobenou osobě při provozování vnitrostátního souboru údajů Schengenského informačního systému. To platí i v případě, pokud škodu způsobila smluvní strana pořizující záznam zařazením fakticky nebo právně chybných údajů.
2. Není-li smluvní strana, vůči níž je uplatňován nárok, smluvní stranou, která provedla záznam, je tato strana povinna uhradit na žádost poskytnutou náhradu, pokud dožádaná smluvní strana nepoužila údaje v rozporu s touto úmluvou.

Článek 117

1. Pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů, které jsou předávány na základě této hlavy, přijme každá smluvní strana nejpozději ke dni vstupu této úmluvy v platnost nezbytné vnitrostátní právní předpisy pro zajištění alespoň takové úrovně ochrany osobních údajů, jaká vyplývá ze zásad Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981 a s ohledem na doporučení Výboru ministrů Rady Evropy R (87) 15 ze dne 17. září 1987 o používání osobních údajů v policejní oblasti.

2. K předávání osobních údajů podle této hlavy může dojít až poté, co na území smluvních stran, které se na předávání podílejí, vstoupí v platnost právní úprava ochrany osobních údajů podle odstavce 1.

Článek 118

1. Každá ze smluvních stran se zavazuje, že ve vztahu k vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému přijme náležitá opatření, aby:

a) zabránila všem neoprávněným osobám v přístupu k zařízením využívaným pro zpracování osobních údajů (kontroly u vstupu k zařízením);

b) zabránila neoprávněným osobám číst, kopírovat, pozměňovat či odstraňovat osobní údaje z nosičů dat (kontroly nosičů dat);

c) zabránila neoprávněnému ukládání údajů do souboru údajů, jakož i neoprávněnému seznámení se s uloženými osobními údaji, jejich změnám či výmazu (kontrola vstupu údajů);

d) zabránila neoprávněným osobám užívat automatizované systémy zpracování údajů pomocí zařízení pro přenos údajů (kontrola užívání);

e) zaručila, že oprávněné osoby mají při užívání automatizovaného systému pro zpracování údajů přístup pouze k údajům, které spadají do jejich působnosti (kontrola přístupu);

f) zaručila možnost ověřovat a určovat, kterým orgánům mohou být osobní údaje pomocí zařízení pro přenos údajů předávány (kontrola předávání);

g) zaručila možnost dodatečně ověřovat a určovat, jaké osobní údaje, kdy a kým byly zařazeny do automatizovaných systémů zpracování údajů (kontrola zařazování údajů);

h) zabránila neoprávněnému čtení, kopírování, pozměňování nebo výmazu osobních údajů při přenosu údajů, jakož i při přepravě nosičů dat (kontrola přepravy).

2. Každá smluvní strana musí přijmout zvláštní opatření k zabezpečení údajů při jejich předávání orgánům mimo území smluvních stran. Tato opatření je třeba oznámit společnému kontrolnímu orgánu.

3. Zpracováním údajů ve své vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému může každá smluvní strana pověřit pouze osoby, které mají zvláštní kvalifikaci a jsou podrobeny bezpečnostní prověrce.

4. Smluvní strana odpovědná za technickou podpůrnou jednotku Schengenského informačního systému přijme ve vztahu k této jednotce opatření uvedená v odstavcích 1 až 3.

KAPITOLA 4

ROZDĚLENÍ NÁKLADŮ SCHENGENSKÉHO INFORMAČNÍHO SYSTÉMU

Článek 119

1. Náklady na zřízení a provoz technické podpůrné jednotky uvedené v čl. 92 odst. 3, včetně nákladů na kabelové spojení vnitrostátních součástí Schengenského informačního systému s technickou podpůrnou jednotkou, nesou společně smluvní strany. **Náklady na zřízení a provoz technické podpůrné funkce uvedené v čl. 92 odst. 3, včetně nákladů na kabelové spojení vnitrostátních součástí Schengenského informačního systému s technickou podpůrnou funkcí, a náklady na činnosti prováděné společně s úkoly uloženými Francii při uplatňování rozhodnutí 2008/839/SVV a nařízení (ES) č. 1104/2008 nesou společně členské státy.**⁴² Podíl každé smluvní strany je určen na základě podílu každé smluvní strany na jednotném vyměřovacím základu daně z přidané hodnoty ve smyslu čl. 2 prvního pododstavce písm. c) rozhodnutí Rady Evropských společenství o systému vlastních zdrojů Společenství ze dne 24. června 1988.

2. Náklady na zřízení a provoz vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému nese každá smluvní strana samostatně.

2. Náklady na zřízení a provoz vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému a náklady na úkoly uložené vnitrostátním systémům podle rozhodnutí 2008/839/SVV nařízení (ES) č. 1104/2008 a nese každý dotýčný členský stát.⁴²

HLAVA V⁴³

PŘEPRAVA A POHYB ZBOŽÍ

Článek 120

1. *Smluvní strany společně dbají, aby jejich právní a správní předpisy bezdůvodně nebránily pohybu zboží přes vnitřní hranice.*

2. *Smluvní strany usnadní pohyb zboží přes vnitřní hranice tím, že provádějí formální úkony spojené se zákazy a omezeními současně s celním odbavením zboží uvolněného ke spotřebě. K tomuto celnímu odbavení dochází podle volby zúčastněné osoby buď ve vnitrozemí, nebo na vnitřní hranici. Smluvní strany podporují provádění celního odbavení ve vnitrozemí.*

3. *Pokud v některých oblastech nelze zjednodušení podle odstavce 2 zcela nebo částečně provést, usilují smluvní strany mezi sebou nebo v rámci Evropských společenství o vytvoření podmínek pro toto zjednodušení. Tento odstavec se použije zejména pro kontrolu dodržování předpisů týkajících se přepravních povolení, pro technické*

⁴² Ustanovení článku 119 odst. 1 a 2 byla změněna nařízením Rady 1104/2008/ES ze dne 24. října 2008 o přechodu z Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II) a rozhodnutím Rady 2008/839/SVV ze dne 24. října 2008 o přechodu ze Schengenského informačního systému (SIS 1+) na Schengenský informační systém druhé generace (SIS II). Novela vstoupila v platnost 11.11.2008.

⁴³ Po dokončení jednotného vnitřního trhu (od 1.1.1993) nejsou ustanovení hlavy V relevantní.

kontroly dopravních prostředků, veterinární kontroly a kontroly zdravotního stavu zvířat, hygienické kontroly, rostlinolékařské kontroly, jakož i pro kontroly přepravy nebezpečných věcí a odpadu.

4. Smluvní strany usilují o harmonizaci formalit týkajících se pohybu zboží přes vnější hranice a kontrolu jejich dodržování podle jednotných zásad. Za tím účelem smluvní strany úzce spolupracují ve výkonném výboru, v rámci Evropských společností a na jiných mezinárodních fórech.

Článek 121

1. Smluvní strany, v souladu s právem Společenství, upustí od provádění kontrol a od předkládání rostlinolékařských osvědčení stanovených právem Společenství pro některé rostliny a rostlinné produkty. Výkonný výbor vypracuje seznam rostlin a rostlinných produktů, na něž se vztahuje zjednodušení uvedené v první větě. Tento seznam může měnit a stanoví datum vstupu v platnost těchto změn. Smluvní strany se vzájemně informují o přijatých opatřeních.

2. V případě nebezpečí, že by mohlo dojít k zavlečení nebo šíření škodlivých organismů, může smluvní strana požadovat přechodné opětovně zavedení kontrolních opatření stanovených právem Společenství a uplatňovat je. Písemně o tom neprodleně uvědomí ostatní smluvní strany s uvedením důvodů svého rozhodnutí.

3. Rostlinolékařské osvědčení lze i nadále používat jako osvědčení vyžadované podle zákona o ochraně druhů.

4. Příslušný orgán vystaví na žádost rostlinolékařské osvědčení, je-li dodávka zcela nebo částečně určena ke zpětnému vývozu a jsou-li splněny rostlinolékařské požadavky pro dotyčné rostliny nebo rostlinné produkty.

Článek 122

1. Smluvní strany posílí svou spolupráci v zájmu zajištění bezpečné přepravy nebezpečného zboží a zavazují se, že budou harmonizovat své vnitrostátní právní předpisy přijaté k provedení platných mezinárodních smluv. Kromě toho se zavazují, zejména za účelem zachování stávající úrovně bezpečnosti,

- a) k harmonizaci požadavků na odbornou způsobilost řidičů;
- b) k harmonizaci postupů a intenzity kontrol prováděných během přepravy a v podnicích;
- c) k harmonizaci vymezení trestných činů a přestupků a právních předpisů týkajících se odpovídajících sankcí;
- d) k zajištění nepřetržité výměny informací a zkušeností získaných při provádění opatření a kontrol.

2. Smluvní strany posílí svou spolupráci při provádění kontrol přepravy nebezpečného i běžného odpadu přes vnitřní hranice.

Za tímto účelem usilují o přijetí společného postoje pro pozměňování směrnic Společenství o kontrole a řízení přepravy nebezpečného odpadu a pro přípravu aktů Společenství týkajících se běžného odpadu s cílem vytvořit postačující infrastrukturu pro jeho likvidaci a vytvořit vysoce harmonizované standardy této likvidace.

Před přijetím právní úpravy na úrovni Společenství týkající se běžného odpadu se kontroly přepravy takového odpadu provádějí na základě zvláštního postupu, který umožní kontrolu přepravy odpadu na místo určení během jeho zpracování.

Pro tento odstavec se použije rovněž odstavec 1 druhá věta.

Článek 123

1. Smluvní strany se zavazují, že se budou vzájemně konzultovat s cílem zrušit mezi sebou v současné době platnou povinnost udělovat pro vývoz strategických průmyslových výrobků a technologií licenci, a je-li to nutné, nahradit tuto licenci pružným postupem za předpokladu, že zeměmi prvního a konečného určení jsou smluvní strany. S výhradou těchto konzultací a s cílem zaručit účinné kontroly, které se ukáží jako nezbytné, usilují smluvní strany, v úzké spolupráci zajištěné koordinačním mechanismem, o výměnu užitečných informací podle vnitrostátních právních předpisů.

2. Pokud jde o jiné produkty než o strategické průmyslové produkty a technologie podle odstavce 1, usilují smluvní strany jednak o vyřizování vývozních formalit ve vnitrozemí, a jednak o harmonizaci svých kontrolních postupů.

3. V rámci cílů vymezených v odstavci 1 a 2 zahájí smluvní strany konzultace s ostatními zúčastněnými partnerskými státy.

Článek 124

Počet a intenzita kontrol zboží při pohybu cestujících přes vnitřní hranice se sníží na nejnižší možnou úroveň. Další snižování a konečné zrušení těchto kontrol závisí na postupném rozšiřování daňových úlev pro cestující a na dalším vývoji předpisů platných pro přeshraniční pohyb cestujících.

Článek 125

1. Smluvní strany uzavírají ujednání o služebních pobytech styčných úředníků svých celních správ.

2. Cílem služebních pobytů styčných úředníků je podpora a urychlení spolupráce mezi smluvními stranami obecně, zejména pak v rámci stávajících smluv a aktů Společenství o vzájemné pomoci.

3. Styční úředníci zajišťují poradní a pomocnou funkci. Nejsou oprávněni z vlastního podnětu přijímat opatření celní správy. Poskytují informace a plní své úkoly v rámci pokynů udělených smluvní stranou původu.

HLAVA VI

OCHRANA OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Článek 126

1. Pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů, které jsou předávány na základě této úmluvy, přijme každá smluvní strana nejpozději ke dni vstupu této úmluvy v platnost nezbytné vnitrostátní právní předpisy pro zajištění alespoň takové úrovně ochrany osobních údajů, jaká vyplývá ze zásad Úmluvy Rady Evropy o ochraně osob s ohledem na automatizované zpracování osobních údajů ze dne 28. ledna 1981.

2. K předávání osobních údajů upravenému v této úmluvě může dojít až poté, co na území smluvních stran, které se na předávání podílejí, vstoupí v platnost právní úprava ochrany osobních údajů podle odstavce 1.

3. Pokud jde o automatizované zpracování osobních údajů, které jsou předávány podle této úmluvy, platí tato ustanovení:

a) přijímající smluvní strana může používat osobní údaje pouze k účelům, pro něž tato úmluva předávání takových údajů stanoví; používání údajů k jiným účelům je přípustné pouze po předchozím povolení předávající smluvní strany a v souladu s právními předpisy přijímající smluvní strany; povolení lze udělit, pokud to umožňují vnitrostátní právní předpisy předávající smluvní strany;

b) osobní údaje mohou být použity výlučně soudy a orgány, které zajišťují plnění úkolů nebo které vykonávají funkce v rámci účelů uvedených v písmenu a);

c) předávající smluvní strana je povinna dbát na správnost osobních údajů; zjistí-li z vlastního podnětu nebo na žádost dotyčné osoby, že byly předány nesprávné údaje nebo údaje, které neměly být předány, musí o tom neprodleně uvědomit přijímající smluvní stranu nebo strany;

tato strana či tyto strany jsou povinny tyto údaje opravit nebo zničit nebo uvést, že tyto údaje jsou nesprávné nebo že neměly být předány;

d) smluvní strana se nemůže, aby se zbavila odpovědnosti podle svých vnitrostátních právních předpisů, odvolávat ve vztahu k poškozenému na to, že jiná smluvní strana jí předala nesprávné údaje; je-li přijímající smluvní strana povinna nahradit škodu způsobenou předanými nesprávnými údaji, nahradí předávající smluvní strana přijímající smluvní straně celkovou částku vyplacené náhrady;

e) předání a přijetí osobních údajů musí být zaznamenáno v souboru údajů, ze kterého pochází, a v souboru údajů, do kterého jsou zařazeny;

f) společný kontrolní orgán uvedený v článku 115 může na žádost některé smluvní strany vydat stanovisko k obtížím použití a výkladu tohoto článku.

4. Tento článek se nevztahuje na předávání osobních údajů podle hlavy II kapitoly 7 a hlavy IV. Odstavec 3 se nepoužije na předávání osobních údajů podle hlavy III kapitol 2, 3, 4 a 5.

Článek 127

1. Jsou-li na základě této úmluvy osobní údaje předávány jiné smluvní straně, použije se na předávání těchto údajů z neautomatizovaného souboru údajů a na jejich zařazení do jiného neautomatizovaného souboru údajů přiměřeně článek 126.

2. Jsou-li v jiných případech, než jsou případy uvedené v čl. 126 odst. 1 nebo v odstavci 1 tohoto článku, osobní údaje předávány druhé smluvní straně v souladu s touto úmluvou, použije se čl. 126 odst. 3 s výjimkou písmene e). Kromě toho se použijí tato ustanovení:

a) o předání a přijetí osobních údajů se pořídí písemný záznam; tato povinnost neplatí, pokud pro použití údajů není nezbytné je zaznamenávat, zejména pokud se údaje nepoužívají nebo se používají jen krátkodobě;

b) přijímající smluvní strana zaručí pro používání předaných údajů alespoň takovou úroveň ochrany, jakou stanoví právní předpisy této smluvní strany pro používání údajů obdobné povahy;

c) přístup k osobním údajům a podmínky, za jakých je přístup udělen, upravují vnitrostátní právní předpisy smluvní strany, které dotyčná osoba podala žádost.

3. Tento článek se nevztahuje na předávání osobních údajů podle hlavy II kapitoly 7, hlavy III kapitol 2, 3, 4 a 5 a hlavy IV.

Článek 128

1. Předávání osobních údajů podle této úmluvy lze uskutečnit, pouze pokud smluvní strany, které se na předávání podílejí, pověří vnitrostátní kontrolní orgán výkonem nezávislého dohledu nad dodržováním článků 126 a 127 a právních předpisů přijatých k jejich provedení s ohledem na zpracování osobních údajů v souborech údajů.

2. Pokud smluvní strana pověřila v jedné nebo několika oblastech v souladu se svými vnitrostátními právními předpisy kontrolní orgán výkonem nezávislého dohledu nad

održováním ustanovení o ochraně osobních údajů neuložených v souborech údajů, pověří tato smluvní strana tento kontrolní orgán rovněž dohledem nad dodržováním ustanovení této hlavy v dotyčných oblastech.

3. Tento článek se nevztahuje na předávání osobních údajů podle hlavy II kapitoly 7 a hlavy III kapitol 2, 3, 4 a 5.

Článek 129

Pokud jde o předávání osobních údajů podle hlavy III kapitoly 1, zavazují se smluvní strany, že zajistí, aniž budou dotčeny články 126 a 127, úroveň ochrany osobních údajů, která bude v souladu se zásadami doporučení Výboru ministrů Rady Evropy R (87) 15 ze dne 17. září 1987 o používání osobních údajů v policejní oblasti. Kromě toho se pro předávání údajů podle článku 46 použijí tato ustanovení:

a) přijímající smluvní strana může používat osobní údaje pouze k účelům stanoveným předávající smluvní stranou a za podmínek, které tato strana určí;

b) údaje mohou být předávány výlučně policejním oddělením a orgánům; osobní údaje lze sdělit jiným orgánům pouze s předchozím povolením předávající smluvní strany;

c) přijímající smluvní strana uvědomí na žádost předávající smluvní stranu o užití předaných údajů a o výsledcích, kterých s jejich využitím dosáhla.

Článek 130

Jsou-li osobní údaje předávány prostřednictvím styčného úředníka uvedeného v článku 47 nebo v článku 125, použije se tato hlava, pouze pokud styčný úředník tyto údaje předá smluvní straně, která ho na území druhé smluvní strany vyslala.

HLAVA VII⁴⁴

VÝKONNÝ VÝBOR

Článek 131

1. Pro uplatňování této úmluvy se zřizuje výkonný výbor.

2. Aniž jsou dotčeny zvláštní pravomoci svěřené výkonnému výboru na základě této úmluvy, je jeho obecným úkolem dohled nad řádným uplatňováním této úmluvy.

Článek 132

1. Každá ze smluvních stran má ve výkonném výboru jednoho zástupce. Smluvní strany zastupují ve výkonném výboru ministři odpovědní za provádění této úmluvy; ministři mohou být nápomocni odborníci, kteří se mohou účastnit jednání.

2. Výkonný výbor se usnáší jednomyslně. Přijme svůj jednací řád; v této souvislosti může pro přijímání rozhodnutí stanovit písemný postup.

⁴⁴ Po začlenění schengenského acquis a schengenských pracovních struktur do rámce EU (tj. od 1.5.1999) nejsou ustanovení hlavy VII relevantní. Úkoly výkonného výboru převzala Rada.

3. Na žádost zástupce smluvní strany může být pravomocné rozhodnutí o návrhu, o kterém se výkonný výbor usnesl, odloženo nejvýše o dva měsíce od předložení návrhu.

4. Výkonný výbor může pro přípravu rozhodnutí nebo pro jiné činnosti zřizovat pracovní skupiny složené ze zástupců správních orgánů smluvních stran.

Článek 133

Výkonný výbor se schází střídavě na území každé ze smluvních stran.

Schází se tak často, jak to vyžaduje řádné plnění jeho úkolů.

HLAVA VIII

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 134⁴⁵

Ustanovení této úmluvy se uplatňují, pouze pokud jsou slučitelná s právem Společenství.

Článek 135

Ustanovení této úmluvy se uplatňují s výhradou ustanovení Ženevské úmluvy o právním postavení uprchlíků ze dne 28. července 1951 ve znění Newyorského protokolu ze dne 31. ledna 1967.

Článek 136

1. Má-li smluvní strana v úmyslu vést se třetím státem jednání o hraničních kontrolách, uvědomí o tom včas ostatní smluvní strany.

2. Žádná smluvní strana neuzavře bez předchozího souhlasu ostatních smluvních stran dvoustranné či vícestranné dohody se třetími státy o zjednodušení nebo zrušení hraničních kontrol, s výhradou práva členských států Evropských společenství uzavírat takové dohody společně.

3. Odstavec 2 se nevztahuje na dohody o malém pohraničním styku, pokud jsou tyto dohody jsou v souladu s výjimkami a úpravami stanovenými podle čl. 3 odst. 1.

Odstavec 2 se nepoužije na dvoustranné dohody o malém pohraničním styku podle článku 13 nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států.⁴⁶

Článek 137⁴⁷

K této úmluvě nelze činit žádné výhrady, s výjimkou výhrad uvedených v článku 60.

⁴⁵ Po začlenění schengenského acquis a schengenských pracovních struktur do rámce EU (tj. od 1.5.1999) nejsou ustanovení článku 134 a 135 relevantní a neuplatňují se.

⁴⁶ Ustanovení článku 136 odst. 3 bylo změněno nařízením Evropského parlamentu a Rady č. 1931/2006 ze dne 20. prosince 2006, kterým se stanoví pravidla pro malý pohraniční styk na vnějších pozemních hranicích členských států a mění Schengenská úmluva. Novela vstoupila v platnost 19.1.2007.

⁴⁷ Po začlenění schengenského acquis a schengenských pracovních struktur do rámce EU (tj. od 1.5.1999) nejsou ustanovení článku 137 a 139 až 142 relevantní a neuplatňují se.

Článek 138

Tato úmluva se pro Francouzskou republiku vztahuje pouze na její evropské území.

Tato úmluva se pro Nizozemské království vztahuje pouze na jeho evropské území.

Článek 139 ⁴⁷

1. *Tato úmluva podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení. Ratifikační listiny a listiny o přijetí nebo schválení budou uloženy u vlády Lucemburského velkovévodství, která o jejich uložení uvědomí všechny smluvní strany.*

2. *Tato úmluva vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce, který následuje po uložení poslední ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo listiny o schválení. Ustanovení týkající se zřízení, činnosti a pravomocí výkonného výboru se uplatňují ode dne vstupu této úmluvy v platnost. Ostatní ustanovení se uplatňují od prvního dne třetího měsíce, který následuje po vstupu této úmluvy v platnost.*

3. *Vláda Lucemburského velkovévodství oznámí den vstupu v platnost všem smluvním stranám.*

Článek 140

1. *Kterýkoli členský stát Evropských společenství může přistoupit k této úmluvě. Přistoupení k úmluvě je předmětem dohody mezi tímto státem a smluvními stranami.*

2. *Taková dohoda o přistoupení podléhá ratifikaci, přijetí nebo schválení přistupujícího státu a každé smluvní strany. Vstupuje v platnost prvním dnem druhého měsíce, který následuje po uložení poslední ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo listiny o schválení.*

Článek 141

1. *Kterákoli smluvní strana může deponovat návrh na změnu této úmluvy. Depozitář postoupí návrh ostatním smluvním stranám. Na žádost některé smluvní strany přezkoumají smluvní strany ustanovení této úmluvy, zda podle jejich názoru došlo k zásadní změně podmínek, za nichž úmluva vstoupila v platnost.*

2. *Smluvní strany přijímají změny této úmluvy vzájemnou dohodou.*

3. *Změny vstupují v platnost prvním dnem druhého měsíce, který následuje po uložení poslední ratifikační listiny, listiny o přijetí nebo listiny o schválení.*

Článek 142

1. *Uzavřou-li členské státy Evropských společenství mezi sebou smlouvy s cílem dosažení prostoru bez vnitřních hranic, dohodnou se smluvní strany na podmínkách, za nichž jsou ustanovení této úmluvy nahrazena nebo změněna v souladu s odpovídajícími ustanoveními zmíněných smluv.*

Přitom smluvní strany přihlíží k tomu, že tato úmluva může stanovit širší spolupráci než zmíněné smlouvy.

Ustanovení, jež jsou v rozporu s ustanoveními sjednanými mezi členskými státy Evropských společenství, musí být v každém případě upravena.

2. *Změny této úmluvy, které smluvní strany považují za nezbytné, podléhají ratifikaci, přijetí nebo schválení smluvními stranami. Použije se čl. 141 odst. 3 s tím, že změny nevstoupí v platnost před vstupem v platnost zmíněných smluv mezi členskými státy Evropských společenství.*

Na důkaz čehož připojili níže podepsaní zplnomocnění zástupci vlád k této úmluvě své podpisy.

V Schengenu dne devatenáctého června tisíc devět set devadesát, v jediném vyhotovení v jazyce francouzském, německém a nizozemském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost; prvopis bude uložen v archivu vlády Lucemburského velkovévodství, která předá jeho ověřený opis všem smluvním stranám.

Za vládu Belgického království

Za vládu Spolkové republiky Německo

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu Lucemburského velkovévodství

Za vládu Nizozemského království

ZÁVĚREČNÝ AKT

Při podpisu Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích přijaly smluvní strany tato prohlášení:

1. Společné prohlášení k článku 139

Signatářské státy se před vstupem této úmluvy v platnost vzájemně informují o všech okolnostech, které jsou důležité pro oblasti upravené touto úmluvou a pro její vstup v platnost.

Tato úmluva vstoupí v platnost, pouze pokud budou v signatářských státech splněny předběžné podmínky pro její uplatňování a pokud budou kontroly prováděné na vnějších hranicích účinné.

2. Společné prohlášení k článku 4

Smluvní strany se zavazují, že učiní vše pro to, aby tuto lhůtu dodržely současně a předešly tak jakémukoli ohrožení bezpečnosti. Výkonný výbor před 31. prosincem 1992 prověří, jakého pokroku smluvní strany dosáhly.

Nizozemské království zdůrazňuje, že nelze vyloučit potíže se splněním této lhůty na určeném letišti, aniž by to však znamenalo ohrožení bezpečnosti.

Ostatní smluvní strany vezmou tuto situaci v úvahu, nelze však připustit, aby to způsobilo obtíže pro vnitřní trh.

V případě obtíží přezkoumá výkonný výbor nejvýhodnější podmínky pro současné uplatňování těchto opatření na letištích.

3. Společné prohlášení k čl. 71 odst. 2

Pokud se některá smluvní strana v rámci své vnitrostátní politiky v oblasti prevence a léčby závislosti na omamných a psychotropních látkách odchýlí od zásady uvedené v čl. 71 odst. 2, přijmou všechny smluvní strany nezbytná správní a trestněprávní opatření k předcházení a stíhání nedovoleného dovozu a vývozu zmíněných látek, zejména na území ostatních smluvních stran.

4. Společné prohlášení k článku 121

Smluvní strany s ohledem na právo Společenství upustí od provádění kontrol a od předkládání rostlinolékařských osvědčení stanovených právem Společenství pro rostliny a rostlinné produkty, které:

a) jsou vyjmenovány v bodu 1 nebo

b) jsou vyjmenovány v bodech 2 až 6 a mají původ v jedné ze smluvních stran:

1. Řezané květiny a části rostlin pro dekorativní účely:

Castanea

Chrysanthemum

Dendranthema

Dianthus

Gladiolus

Gypsophila

Prunus

Quercus

Rosa

Salix

Syringa

Vitis.

2. Čerstvé ovoce:

Citrus

Cydonia

Malus

Prunus

Pyrus.

3. Dřevo z:

Castanea

Quercus.

4. Pěstební substrát tvořený zcela nebo zčásti zeminou nebo pevnou organickou hmotou, jako jsou části rostlin, rašelina a kůra s humusem, jež však netvoří pouze rašelina.

5. Osivo.

6. Živé rostliny vyjmenované dále kódu KN celní nomenklatury zveřejněné v Úředním věstníku Evropských společenství ze dne 7. září 1987.

Číslo KN	Název zboží
06012030	<i>cibule, hlízy, kořenové hlízy, stonkové hlízy, výběžkaté oddenky a oddenky, ve vegetaci nebo v květu: orchideje, hyacinty, narcisy a tulipány</i>
06012090	<i>cibule, hlízy, kořenové hlízy, stonkové hlízy, výběžkaté oddenky a oddenky, ve vegetaci nebo v květu: ostatní</i>
06023010	<i>Rhododendron simsii(Azalea indica)</i>
0602991	<i>venkovní rostliny: víceleté (trvalky)</i>
06029959	<i>venkovní rostliny: ostatní</i>
06029991	<i>pokojevé rostliny: kvetoucí rostliny s poupaty nebo květy, kromě kaktusů</i>
06029999	<i>pokojevé rostliny: ostatní</i>

5. Společné prohlášení k azylové politice států

Smluvní strany přezkoumají své azylové politiky s cílem harmonizovat je.

6. Společné prohlášení k článku 132

Smluvní strany uvědomí své parlamenty o provádění této úmluvy.

V Schengenu dne devatenáctého června tisíc devět set devadesát, v jediném vyhotovení v jazyce francouzském, německém a nizozemském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost; prvopis bude uložen v archivu vlády Lucemburského velkovévodství, která předá jeho ověřený opis všem smluvním stranám.

Za vládu Belgického království

Za vládu Spolkové republiky Německo

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu Lucemburského velkovévodství

Za vládu Nizozemského království

ZÁPIS

V návaznosti na závěrečný akt Úmluvy k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích přijaly smluvní strany následující společné prohlášení a vzaly na vědomí následující jednostranná prohlášení učiněná ke zmíněné úmluvě:

I. Prohlášení o oblasti působnosti

Smluvní strany konstatují: po sjednocení obou německých států se oblast působnosti úmluvy rozšíří podle mezinárodního práva rovněž na současné území Německé demokratické republiky.

II. Prohlášení Spolkové republiky Německo k výkladu úmluvy

1. Úmluva se uzavírá s výhledem na sjednocení obou německých států.

Německá demokratická republika není ve vztahu ke Spolkové republice Německo cizí zemí.

Článek 136 se nepoužije ve vztazích mezi Spolkovou republikou Německo a Německou demokratickou republikou.

2. Tato úmluva se nedotýká opatření sjednaných německo-rakouskou výměnou dopisů ze dne 20. srpna 1984 o zjednodušení kontrol na společných hranicích pro státní příslušníky obou států. Tato opatření však musí být prováděna s ohledem na požadavky smluvních stran Schengenu v oblasti bezpečnosti a přistěhovalectví tak, že zvýhodnění se v praxi omezí na rakouské státní příslušníky.

III. Prohlášení Belgického království k článku 67

Pro převzetí výkonu cizích rozsudků se na vnitrostátní úrovni nepoužije postup, který stanoví belgické právní předpisy pro předávání odsouzených osob mezi státy, ale zvláštní postup, který bude určen při ratifikaci této úmluvy.

V Schengenu dne devatenáctého června tisíc devět set devadesát, v jediném vyhotovení ve francouzském, německém a nizozemském jazyce, přičemž všechna znění mají stejnou platnost; prvopis bude uložen v archivu vlády Lucemburského velkovévodství, která předá jeho ověřený opis všem smluvním stranám.

Za vládu Belgického království

Za vládu Spolkové republiky Německo

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu Lucemburského velkovévodství

Za vládu Nizozemského království

SPOLEČNÉ PROHLÁŠENÍ

MINISTRŮ A STÁTNÍCH TAJEMNÍKŮ, KTEŘÍ SE SEŠLI V SCHENGENU DNE

19. ČERVNA 1990

Vlády smluvních stran Schengenské dohody zahájí rozhovory nebo budou pokračovat v rozhovorech zejména o těchto bodech:

- zlepšení a zjednodušení praxe při vydávání osob,*
- zlepšení spolupráce v oblasti postihů dopravních přestupků,*
- vypracování pravidel pro vzájemné uznávání skutečnosti, že došlo k zákazu řízení motorových vozidel,*
- možnost vzájemného výkonu práva vybírat pokuty,*
- vypracování pravidel pro vzájemné předávání trestního stíhání, včetně možnosti předání podezřelé osoby do země jejího původu,*
- vypracování pravidel pro navrácení nezletilých, kteří byli protiprávně odebráni osobě, které byl svěřen výkon rodičovské odpovědnosti,*

– další zjednodušení kontrol obchodního pohybu zboží.

V Schengenu dne devatenáctého června tisíc devět set devadesát, v jediném vyhotovení v jazyce francouzském, německém a nizozemském, přičemž všechna znění mají stejnou platnost; prvopis bude uložen v archivu vlády Lucemburského velkovévodství, která předá jeho ověřený opis všem smluvním stranám.

Za vládu Belgického království

Za vládu Spolkové republiky Německo

Za vládu Francouzské republiky

Za vládu Lucemburského velkovévodství

Za vládu Nizozemského království

PROHLÁŠENÍ MINISTRŮ A STÁTNÍCH TAJEMNÍKŮ

Dne 19. června 1990 podepsali zástupci vlád Belgického království, Spolkové republiky Německo, Francouzské republiky, Lucemburského velkovévodství a Nizozemského království v Schengenu v Lucemburském velkovévodství Úmluvu k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 mezi vládami států Hospodářské unie Beneluxu, Spolkové republiky Německo a Francouzské republiky o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích.

U příležitosti tohoto podpisu učinili toto prohlášení:

– *Smluvní strany jsou toho názoru, že úmluva představuje důležitou etapu na cestě k vytvoření prostoru bez vnitřních hranic, a inspiřují se tím pro další činnost členských států Evropských společenství.*

– *Ministři a státní tajemníci zdůrazňují, s ohledem na rizika v oblasti bezpečnosti a nedovoleného přistěhovalectví, nezbytnost účinné kontroly na vnějších hranicích v souladu s jednotnými zásadami uvedenými v článku 6. Za účelem provádění těchto jednotných zásad budou smluvní strany zejména podporovat harmonizaci pracovních metod při kontrole a ostraze hranic.*

Kromě toho výkonný výbor přezkoumá všechna opatření účelná pro zavedení jednotné a účinné kontroly na vnějších hranicích a jejich konkrétní provádění. V těchto opatřeních jsou zahrnuta i ta opatření, která umožní doložit podmínky, za nichž cizinec z třetího státu vstoupil na území smluvních stran, uplatňování stejných hledisek pro odepření vstupu, vypracování společné příručky pro úředníky pověřené ostrahou hranic a podporu rovnocenné úrovně kontrol na vnějších hranicích prostřednictvím výměn a společných pracovních návštěv.

U příležitosti tohoto podpisu potvrdili dále rozhodnutí Ústřední vyjednávací skupiny zřídit pracovní skupinu s tímto pověřením:

– *již před vstupem úmluvy v platnost informuje Ústřední vyjednávací skupinu o všech okolnostech, které jsou významné pro úpravu obsaženou v úmluvě a pro její uvedení v platnost, zejména o pokroku při harmonizaci právních předpisů v rámci sjednocení obou německých států,*

– *konzultuje případné důsledky této harmonizace a těchto okolností pro provádění úmluvy,*

– *již před vstupem úmluvy v platnost s výhledem na pohyb cizinců bez vízové povinnosti vypracuje a předloží návrhy na harmonizaci způsobů provádění kontrol osob na budoucích vnějších hranicích.*